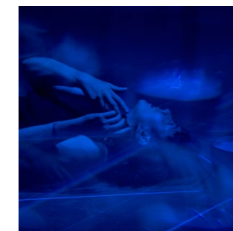

02 Residents

Matilde Amigo EN RESIDÈNCIA a l'Institut Salvador Espriu

Mediació: A Bao A Qu

Amb el professor Cristóbal Carrasco i la professora Mònica Sandoval

—
Matilde Amigo Fernández (Santiago de Xile, 1984) s'interessa per treballar de manera transdisciplinària: peces coreogràfiques, instal·lacions, conferències, performances, publicacions, vídeos, i treballs *site specific*. Totes aquestes creacions són resultats de processos d'investigació al costat de diferents equips de treball, en els quals l'exploració dels propis punts de vista obren altres camins per repensar les convencions, replantejant les maneres d'aproximar-se a informacions consensuades.

Màster en Pràctica Escènica i Cultura Visual al Museo Reina Sofía i Universitat Castilla la Mancha, Madrid (2020). Titulada en Pedagogia en Dansa a la Universitat d'Art i Ciències Socials ARCIS a Santiago de Xile (2010). Estudis en Art, Tècnica i Tecnologia a la Universitat de Xile; i en Medicina Xina Tradicional (2012). Artista associada a el Centre de Creació NAU des de 2015 (Xile); a la Plataforma Axial des del 2018; i Resident de La Escocesa (2021-2022).

Com creadora ha dirigit les obres *Junta* (2015); *Grupo H* (2016); *Historia Natural* (2018); *Marcial* (2019-2021).

Proposo sostenir un espai per pensar, imaginar i mobilitzar qüestions relatives al futur prenent el planeta Mart com a possibilitat. Preguntar-nos per altres maneres d'habitar el planeta usant l'exploració a Mart com a ficció política. Mart com a potència per canviar el present imaginant altres futurs, funciona com aquell lloc a què podríem anar-nos-en i que, tot i que mai ens n'hi anem, ens empeny a preparar altres maneres d'habitar. Habitar (-nos) d'una altra manera és fer entrar en esdevenir a tot el planeta.

Aquesta és la tercera participació consecutiva de l'**Institut Salvador Espriu** a EN RESIDÈNCIA, amb un grup d'alumnes de quart d'ESO. En edicions anteriors ha acollit les residències de Clara Nubiola (2019-2020) i de David Climent (2020-2021).

L'Institut Salvador Espriu (el Clot, Sant Martí) va ser posat en marxa l'any 1996 i està situat a la plaça de les Glòries. Ocupa un edifici de nova planta, al costat del Centre Cultural La Farinera del Clot. El Salvador Espriu situa la participació a EN RESIDÈNCIA en els processos de transformació de tota la seva comunitat educativa i de les seves connexions amb l'entorn més immediat.

Lina Bautista EN RESIDÈNCIA a l'Institut Escola Trinitat Nova

Mediació: L'Afluent

Amb el professor Carlos Junquera i la professora Ariadna Gàlvez

—

Lina Bautista va estudiar composició musical a Bogotà, Colòmbia. Des de 2010 viu i treballa a Barcelona, on va acabar els seus estudis de composició i noves tecnologies, disseny de sistemes musicals interactius i Art Sonor. Amb el seu projecte musical Linalab, ha produït tres treballs discogràfics i ha actuat en escenaris de tot el món. Actualment es directora artística del projecte europeu On-the-fly centrat en *live coding*.

És part de diversos col·lectius com Toplap Barcelona, resident a Hangar; Familiar DIY, amb qui fa tallers de construcció d'instruments electrònics; el segell musical Synth Vicious, i Sons de Barcelona, un grup d'artistes que treballa per fomentar l'interès per les tecnologies del so. És coordinadora tècnica de Media-estruch i professora del màster d'art sonor de la UB i del taller sonor de belles arts de la UOC.

El meu treball se centra en el so i la música en relació amb la tecnologia. Faig servir diverses eines, com sintetitzadors, codi amb l'ordinador i altres eines electròniques per poder crear sons que no es podrien fer de cap altra manera. Un punt de partida és, potser a través d'exemples pràctics, introduir els alumnes en algunes d'aquestes eines de codi obert que permeten desenvolupar peces creatives. En aquest sentit, també és una idea aprofundir en la manera com fem servir la tecnologia i reflexionar críticament sobre aquest punt, preguntar-nos per què fem servir les eines que fem servir, i fins a quin punt coneixem les eines que tenim. Aquestes reflexions ens porten també a metodologies de treball com el "do it yourself" (fes-ho tu mateix) i a estratègies de treball en comunitat, el "creative commons" i els treballs compartits.

Metodologies de:

- El DIY: fes-ho tu mateix o fem-ho juntxs
- Empoderament de la tecnologia, utilitzar Internet com a via d'aprenentatge i de retorn a la comunitat
- Democratització de la informació
- Reflexionar sobre les eines
- Ús de programaris i aplicacions de codi obert
- Visibilitzar i compartir el procés

Reflexió sobre:

- Compartir: donar a conèixer processos i eines de treball
- treballar en comunitat
- Cultura *maker*
- Performance en directe
- Processos en directe

Tercera participació consecutiva de l'Institut Escola Trinitat Nova a EN RESIDÈNCIA. En l'onzena edició (2019-2020) va acollir a Isamit Morales; en la dotzena, a Arnau Sala. De nou, hi participa un grup d'alumnes de tercer d'ESO.

L'Institut Escola Trinitat Nova (la Trinitat Nova, Nou Barris) es configura en un espai d'educació, comunitat i creativitat per a la Trinitat Nova per atendre tota la comunitat tal com és i per oferir una proposta integradora i coherent en tots els seus àmbits d'actuació i on els alumnes del centre se sentin interpel·lats i protagonistes en unes propostes i espais que interaccionen amb el barri i els altres infants i joves que participen en les propostes de l'equipament.

Cristina Celada EN RESIDÈNCIA a l'Institut Martí Pous

Mediació: La Poderosa

Amb les professores Eva Navas i Beatriz Viol

—

Cristina Celada (Madrid, 1975). M'agrada dir que faig coses a escena, és a dir, que em pluriocupo: escric, dirigeixo, actuo, facilito tallers... convisc, cuino, comparteixo, em moc en

bici, pago els meus impostos, tinc cura d'un petit jardí i tracto de dormir 7 hores cada nit. Vaig néixer i vaig créixer a Madrid on vaig dur a terme els meus estudis universitaris de Magisteri i alhora em vaig formar en Art dramàtic, moviment escènic, clown i doblatge.

El 2005 vaig arribar a Barcelona, on desenvolupo la meua pròpia activitat teatral, combinant creacions de caràcter més contemporani amb espectacles de cabaret i cafè teatre.

M'interessa desdibuixar les línies que limiten el que anomenem teatralitat, quins elements són necessaris perquè un fet sigui teatral, de quins podem prescindir? També treballo al voltant de la idea de barrejar alta i baixa cultura, pop i pensament crític, cabaret i llenguatges contemporanis en escena. Em fascina el que passa en el directe, l'actuació en distàncies curtes. I desbordar l'escenari, treure el teatre de la sala de teatre.

He treballat amb col·lectius als quals admiro, com El Conde de Torrefiel ("La chica de la agencia de viajes nos dijo que había piscina en el apartamento") i Cris Blanco (Bad Translation) entre ells.

A més porto la meua pròpia companyia, *El Pollo Campero comidas para llevar*, amb la que trio amb quines persones m'agrada treballar. Fins a la data hem presentat tres espectacles: "*Sekvantaro: piezas codependientes de duración relativa en las que las actrices intentarán no hacer teatro*" 2013, (Escena Abierta, Burgos; Festival Grec, Barcelona, Cenit, Sevilla, entre d'altres). "*Las actrices siempre mienten*", 2016, (Festival Sâlmon, Barcelona; Tabakalera, Donosti; Cena Cumplidas, Recife, Brasil; La Casa Encendida, Madrid...). I "*Parecer Felices*", 2018, (festival TNT, Terrassa; Festival Sâlmon, Barcelona...).

M'agrada que el meu treball em porti de viatge a altres vides, ficar-me en un lloc portant coses a compartir...crec que és la millor manera de conèixer llocs i persones.

Des del 2014 formo part del col·lectiu Leer es Sexy, que crea peces escèniques i audiovisuals a partir de la barreja de pensament crític i cultura pop. També treballem en format taller, acompanyant grups que tinguin ganes de gresca.

Des del 2017 formo part del col·lectiu d'artistes associades a MACBA, on hem activat les exposicions de Joan Brossa, Jaume Plensa, Charlotte Posenenske i Art d'Acció.

Entre 2016 i 2020 vaig formar part de Artas, artistes associades a La Poderosa, i sempre és un plaer tornar a col·laborar-hi, ara en aquest projecte anual EN RESIDÈNCIA.

EL FUTURO, laboratorios de construcción de mundos mejores

La llegada - ¿Con qué nos encontramos?

Un instituto es un edificio con una arquitectura que presenta unas reglas implícitas. No están escritas, no hace falta, la costumbre hace que dentro de esas paredes nos comportemos de un modo concreto, distinto a la calle, la casa o el parque.

¿Es posible que se dé el cruce entre arte/expresión y educación entre unas paredes que ya tienen inscritas unas leyes?

Aquí aparece un reto interesante...

La estancia - Propuesta de intervención

Esta propuesta de encuentro se articula alrededor de algunas preguntas: ¿cómo te imaginas la vida humana en la Tierra dentro de 100 años? ¿cómo te imaginabas la vida futura cuando tenías 10 años? ¿Ha cambiado tu relación con el futuro? ¿Cómo te gustaría que fuera la vida dentro de 100 años? ¿Qué diferencias hay entre tu proyección y tu deseo? ¿Eres capaz de imaginar el fin del neoliberalismo, del heteropatriarcado, de la idea de progreso creciente hasta el infinito?

Hay un espacio que se despliega entre la imaginación y el deseo, es ahí donde quiero poner luz. Por otro lado, creo que el futuro es necesariamente una obra de creación colectiva, me gusta la idea de poder gestar futuro en un taller.

El deseo - apuntes metodológicos

Pretendo volcar todas las estrategias con las que trabajo en escena en estos encuentros: improvisación, apropiación de materiales preexistentes, relación con los contenidos de internet, doblaje...

El objetivo último de estos encuentros es la imaginación y posterior producción de mundos mejores, y además:

- Proponer la evocación de algo que no has vivido, que no puedes recordar, tanto hacia atrás (pasado) como hacia delante (futuro). Relacionar memoria con imaginación, y llevar esta relación a escena.
- Privilegiar el texto de creación propia. Partir de lo autobiográfico para generar ficción.
- Trabajar con colectivos relacionados o no con las artes escénicas con la intención de construir diversos relatos de futuro, entendiendo por futuro

un tiempo/lugar vivible y comunitario.

- Insistir en el trabajo colectivo, la creación comunitaria, el humor como ejes de este trabajo.
- Reflexionar activamente sobre el hecho teatral, ¿qué hace falta para que sea teatro?

Tenemos unos meses para provocar al mundo que conocemos, para sembrar algo que quizá crezca y se haga grande.

Aquesta és la tercera participació de l'**Institut Martí Pous** a EN RESIDÈNCIA. En la desena edició (2018-2019) va acollir la residència de Cristina Checa i, en la dotzena (2020-2021), el procés de creació de Jorge Albuerne.

L'Institut Martí Pous va ser creat el 2017 i forma part del conjunt d'equipaments culturals i educatius ubicats al recinte de Fabra i Coats. El veïnatge amb la Fàbrica de Creació, el Centre d'Art, l'Ateneu L'Harmonia, la Biblioteca Ignasi Iglésias - Can Fabra, el Taller de Músics i el CRAB - Centre de Recursos Artístics de Barcelona, entre d'altres, contribueix a fer valer la dimensió d'aquest institut com a centre de producció cultural, juntament amb l'Escola Bressol La Filadora, l'Escola Can Fabra, l'Institut La Sagrera Sant Andreu i l'Institut Vapor del Fil.

Raquel Cors i Carlota Grau EN RESIDÈNCIA a l'Institut Joan Fuster

Mediació: A Bao A Qu

Amb les professores Estela Alonso i Anna M. Mallo

—

Raquel Cors (Barcelona, 1985)

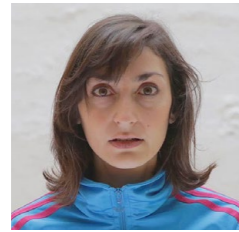
Estudia direcció cinematogràfica al Centre d'Estudis Cinematogràfics de Catalunya (CECC). Graduada en Direcció escènica i dramàtica a l'Institut del Teatre de Barcelona. Actualment, desenvolupa el projecte escènic *Otras*, en fase d'investigació amb el suport d'una beca Premis Ciutat de Barcelona. Dirigeix la peça de creació escènica *Una* a l'Espai Lliure el 2020 (seleccionada al Lessingtage 2021 digital: *Stories from Europe*).

Des del 2016 col·labora en projectes escènics com a ajudant de direcció i dramàtica i també en la realització dels audiovisuals. Entre d'altres, *Tierras del sud* de Txalo Toloza i Laida Azkona (Festival TNT 2018 i en gira internacional), *Una lluita constant* de Carlota Subirós amb la companyia La Ruta 40 (Sala Beckett 2018), *GRRRLS!* de Carlota Subirós (Temporada Alta 2019), *El Quadern Daurat* de Carlota Subirós (Teatre Lliure 2020), *Teatro Amazonas* de Txalo Toloza i Laida Azkona (Festival Grec 2020 i en gira internacional) i *La nit de la iguana* de Carlota Subirós (Teatre Nacional de Catalunya 2021).

Des de 2006 ha realitzat diverses pel·lícules documentals. Destaquen el curtmetratge *Un dia d'agost* (premi a millor documental al festival internacional Filmets de Badalona 2009) i el llargmetratge *Viatjants* (seleccionat a DocumentaMadrid 2010 i el festival de cinema de Bogotà). I col·labora en el guió, rodatge i muntatge del documental *La Granja del Pas* (Silvia Munt 2015. Primer Premi

documental secció oficial de la Semana Internacional del Cine de Valladolid SEMINCI 2015 i nominat als Premis Gaudí 2016).

Des del 2010 fins el 2019 forma part del programa de pedagogia del cinema a escoles i instituts Cinema en Curs de l'Associació A Bao a Qu, impartint tallers a diversos centres de Catalunya i acompanyant, fins avui, la realització de 4 curtmetratges documentals i 10 de ficció.

Carlota Grau Bagès

Llicenciada en Comunicació Audiovisual per la URV/UdL i màster en Innovació i Qualitat Televisives per la UAB, UPF i TV3 en el que s'especialitza en guió i realització de ficció televisiva. Actualment, finalitza els estudis superiors de Direcció escènica i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre de Barcelona. Darrerament, ha dirigit l'espectacle Ahir de la companyia

Animal Religion (Teatre Nacional de Catalunya, 2020). Ha col·laborat com a dramaturga i ajudanta de direcció en diferents espectacles com *Unexploded Bomb* coproducció del Teatre Principal de Palma de Mallorca (Teatre Principal de Palma, 2021), *Fent Cua* de Ursa Sekirnik i Joana Serra (Antic Teatre, 2021), *Una* dirigida per Raquel Cors (Teatre Lliure, 2020), *Reiseführer* dirigit per Ferran Dordal i La Ruta 40 (Teatre Lliure, 2019) premi de la Crítica a millor espectacle de petit format 2019, *Nu* de la companyia Animal Religion (Circ d'Hivern de l'Ateneu Nou Barris, 2018), *Si estiguéssim soles* a l'Univers seria una gran pèrdua de temps del col·lectiu BigBouncers (Mercat de les Flors, 2019) o *Converses amb el meu úter* de Núria Planes (Antic Teatre, 2019). També ha pogut participar com ajudanta de direcció amb directors com Julio Manrique, Moreno Bernardi, o Carles Salas. I ha col·laborat com assessora de moviment i coreògrafa en projectes teatrals com *Poema Inacabat* de Gabriel Ferrater, dirigit per Pau Ferran (Teatre Bartrina, 2021). En el marc acadèmic, ha desenvolupat les seves pròpies creacions com *Wash my soul* o *Deixar de ser bona persona és fàcil si saps com*.

Formada en dansa contemporània a Barcelona i ballarina de danses urbanes ha pogut col·laborar com a intèrpret en projectes escènics i audiovisuals com *The Spirit of Montmatre* (Exposició CaixaForum, 2018), *Sweet Fever* de Pere Faura (Antic Teatre, 2016), *Les Dones Flors* de Carles Sales (Palau Robert, 2015) o *El Bucle Blanco* de Moreno Bernardi (Sala Hiroshima, 2015), entre d'altres. Com a creadora audiovisual ha realitzat el vídeo-dansa (*parèntesis*), co-creació amb el col·lectiu Oncogirrrls (2013). Junt a Brisa Luque creen la sèrie online BigBanc (2010) i co-dirigeix el vídeo-dansa *La Ballarina* (2013), curtmetratge acollit en diversos festivals europeus.

Actualment, col·labora com a dramaturga i ajudanta de direcció en altres projectes escènics.

"Arquitectura invisible" serà una exploració artística interdisciplinària al voltant de tot allò que els nostres ulls no poden veure. Ens centrarem especialment en la memòria dels espais del nostre entorn urbà. Ens preguntarem de quines maneres, a través de la intervenció artística, podem recuperar, estendre i fer visible el seu rastre i observar com aquest reverbera en el present.

Després de les residències d'Iván Morales, En Diciembre, Magda Puig i Carla Farreny i Marta Vilardell, l'**Institut Joan Fuster** (Navas, Sant Andreu) participa per cinquena vegada consecutiva a EN RESIDÈNCIA; de nou, amb alumnes de segon d'ESO i consolidant els vincles d'aquest centre educatiu amb la creació contemporània en arts escèniques.

L'Institut Joan Fuster va ser creat el 1995, adoptant el nom d'un dels intel·lectuals valencians més destacats del segle xx. Ocupa l'antic edifici del Col·legi Juan Bosco, al costat de la característica església homònima projectada a l'avinguda Meridiana pels arquitectes Ricard Sancho Beltran i Francesc Escudero Ribot a mitjan dècada de 1970.

Cos Col·lectiu EN RESIDÈNCIA a l'Institut Jaume Balmes

**Mediació: Born Centre de Cultura i Memòria i Transductores
Amb les professores Elisenda Vila i Carme Clavero**

Cos Col·lectiu el formem Raquel García (Valladolid, 1974) i Meri Caballero (L'Hospitalet, 1985). Ens dediquem a acompanyar a persones i a grups a través de la mediació artística i l'artteràpia en els àmbits comunitari i educatiu, amb especial èmfasi en el treball amb adolescents, joves i dones.

Treballem principalment a través de les arts vives, audiovisuals i plàstiques, de forma transdisciplinària. Ens importa fomentar el pensament crític, la connexió amb el cos, i la interrelació entre les persones i els seus contextos. Per això ens anomenem Cos Col·lectiu, perquè un cos col·lectiu és aquell que es construeix a través de les relacions curoses entre les diversitats que el formen, promovent el canvi personal i social.

Raquel García és artista transdisciplinària -vídeo, performance-, facilitadora de processos de creació en l'àmbit de la intervenció comunitària i artteràpia. <https://transdisciplinaria.org>

Va estudiar fotografia a París on va treballar de manera interdisciplinària en diferents col·lectius d'artistes. Després a Barcelona es va especialitzar en l'audiovisual i va realitzar diferents peces de no-ficció de manera col·lectiva com el documental *Els fils de Penèlope*, emès a TV3 i a festivals internacionals. En els últims anys de la seva trajectòria professional, després d'estudiar artteràpia transdisciplinària, va explorar altres vies d'expressió com a la performance combinant projectes personals amb la mediació artística. Alguns d'aquests projectes són *Caminantas*, *Dones Arpilleristes de Poble-sec*, *El meu Barri és un Món*, *Cartes d'hivern*, *Microhistorias Migrantes* i *Diversament Vulnerables*.

Meri Caballero (<http://www.mericaballero.com>) és artteràpia, educadora i artista. Llicenciada en Belles Arts (UB), Màster en Arteràpia (IATBA), postgrau en Teatreteràpia (Institut Gestalt de Barcelona) i Màster en Formació del Professorat (UB).

Treballa amb diferents col·lectius en àmbit educatiu i comunitari interrelacionant llenguatges artístics, especialment el dibuix, la fotografia i la performance. Especialista en la facilitació de grups, li interessien particularment temes vinculats amb el gènere, la identitat, el cos i la memòria.

Ha mostrat el seu treball artístic a diferents espais i festivals (Centro de arte La Neomudéjar, MUA, NemaF New Media Festival), ha portat a terme projectes de mediació artística (Diversament Vulnerables) i actualment realitza podcasts sobre art, psicoteràpia i feminismes al programa 'Suficientemente buenas'.

En els darrers anys ha investigat a nivell personal en diferents àmbits de l'expressió corporal (dansa lliure, dansa-teatre, dansateràpia, moviment autèntic, etc).

El projecte de creació es desenvoluparà al voltant del 175è aniversari de l'institut Jaume Balmes. A partir de l'arxiu fotogràfic de l'institut i les exposicions d'El Born CCM, la nostra proposta és que el grup explori el seu imaginari sobre com era la vida dels/les joves en diferents moments històrics, i sobre la vinculació amb la seva realitat actual, com per exemple, la relació amb la imatge de si mateix/a, la relació amb el territori, les relacions afectives, la forma en que les persones es mostraven a les fotografies, etc.

Es treballarà de manera intermodal, és a dir, a través de diferents llenguatges artístics, tot transitant d'un tipus a l'altre. Els llenguatges amb els que acostumem a treballar i que considerem pertinents per al tipus de treball són l'escriptura, la fotografia, el vídeo, les accions performatives... Durant el procés s'alternaran moments d'indagació personal amb moments per a compartir col·lectivament, generant així una mirada grupal que pugui integrar les diferents subjectivitats.

Després de les residències de Pep Duran, Àlicia Casadesús, Claudia Pagès, Isabel Barrios i Jordi Ferreiro, l'**Institut Jaume Balmes** (la Dreta de l'Eixample) participa per sisena vegada consecutiva a EN RESIDÈNCIA. De nou, amb un grup d'alumnes de quart d'ESO.

Fundat el 1845, l'Institut Jaume Balmes és l'institut de secundària més antic de Barcelona i una de les institucions docents més arrelades en la història de la ciutat. Des del 1942, està situat a l'Eixample, a la cruïlla de Pau Claris amb Consell de Cent.

Patricia Dauder EN RESIDÈNCIA a l'Institut Caterina Albert

Mediació: A Bao A qu

Amb les professores Sandra Gimeno i Àlicia García

—
Patricia Dauder (Barcelona, 1973). L'estudi i l'experimentació de la forma, la matèria i l'estructura constitueixen els mitjans a través dels quals Patricia Dauder percep, interpreta i projecta les seves sensacions sobre l'efímer i el temporal: canvis que succe-

eixen a l'entorn, fenòmens fugissers o vagues percepcions i sensacions a la seva ment. Les morfologies finals que apareixen en diversos suports –dibuixos, pel·lícules, tèxtils, objectes o fotografies– són el resultat de llargs processos de treball en què s'estableix un diàleg entre l'observació del món, l'abstracció de percepcions i la manipulació material. La presència i l'absència, el conjunt i el fragment, la massa i el buit, els residus i els rastres en la natura i els elements artificials són conceptes que ressonen en les fràgils formes que sorgeixen després de successius processos de fer, refer, addicionar i sostreure.

Viu i treballa a Barcelona. Va estudiar a la Facultat de Belles Arts de Barcelona i als Ateliers Arnhem dels Països Baixos. Entre les seves exposicions recents hi ha *Surface. Introducing Patricia Dauder*, Galeria Nacional de Praga, República Txeca, 2018; XIV Bienal de Cuenca. *Estructuras Vivientes*, Cuenca, Ecuador, 2018; *Terra Incognita*, Centro de Artes Contemporàneas, São Miguel, Açores, Portugal (2017); *Recinto*, MARCO, Vigo, Espanya (2015); *Villa Toronto*, Toronto, Canadà (2015); *The Second Image*, Museu Serralves, Porto, Portugal (2012); 1979: *Un monument a instants radicals*, La Virreina, Centre de la Imatge, Barcelona (2011); *Test Transmission*, Artspace, Auckland, Nova Zelanda (2011); *Orbital*, Fundació Suñol, Barcelona, Espanya (2009); *Art Statements / Art Basel*, Basilea, Suïssa (2009).

Què és l'invisible?

És només allò que no veiem o que materialment no té massa? O pot ser alguna cosa a la que no fem atenció? La marginalitat, una persona, un espai?

A través d'aquest plantejament, proposo d'inici una cosa ben senzilla: observar, escoltar i sentir detingudament (amb atenció, amb temps, sense distracció), el nostre entorn i sense intermediaris a través dels nostres cinc sentits. Donem prioritat a la nostra vista habitualment. Però mirem bé? Amb calma?

No cal anar gaire lluny: els llocs pels quals transitem cada dia, fins i tot els nostres espais propis, amaguen informació, contenen històries "invisibles".

A partir d'una sèrie d'exercicis senzills i d'observar l'entorn més proper, l'institut, el carrer, la nostra casa, nosaltres mateixos, els nostres amics, la nostra família, etc., proposo abordar qüestions com la memòria, el rastre i el buit, que tenen en comú el fet d'ésser invisibles.

Sisena edició consecutiva de l'**Institut Caterina Albert** a EN RESIDÈNCIA, on han participat Laia Estruch, Mariona Moncunill, Mònica Planes, Òscar Martín i Eulàlia Rovira. Una vegada més, el Caterina Albert hi participa amb un grup d'alumnes de quart d'ESO.

L'antic Institut Juan Manuel Zafra, ara Caterina Albert, va ser fundat l'any 1892 en un edifici modernista. Inicialment va ser dissenyat per acollir un alberg per a dones pobres, però va acabar convertit en una escola d'aprenentatge d'arts i oficis. Actualment, és un centre públic amb tres línies d'ESO i dues de Batxillerat que incorpora alumnat procedent de les escoles d'Educació Primària de la zona. L'any 2020, la comunitat d'aquest centre públic d'educació secundària

situat al barri del Camp de l'Arpa del Clot va decidir adoptar el nom de Caterina Albert, figura cabdal del modernisme català que simbolitza, a més, la reivindicació de la igualtat de gènere.

Natalia Domínguez EN RESIDÈNCIA a l'Institut Verdaguer

Mediació: L'Afluent

Amb la professora Antonia Garcia Corbalán

—
Natalia Domínguez (Jerez de la Frontera, 1990) és llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Granada, ha fet estudis a la Fontys Hogeschool voor de Kunsten a Tilburg (Països Baixos) i és màster en Investigació i Producció Artística per la Universitat Politècnica de València.

Artista resident a La Escocesa, l'any 2021 ha estat premiada amb els premis Sala d'Art Jove i FACBA'22, i ha rebut una beca Premi Barcelona 2020. El 2020 va comptar amb el I Ajut a la Producció 2020, de la Fundació BilbaoArte, amb una beca per a la investigació i la innovació en l'àmbit de les arts visuals de la Generalitat de Catalunya i va ser resident a Hangar. Anteriorment, ha participat en altres programes de residència gràcies a les convocatòries del Programa de producció UAVA/C3A, la Fundació BilbaoArte i El Ranchito Brasil – Programa de residències de Matadero Madrid/AECID.

Els seus treballs s'han exposat de manera individual a les exposicions Pastiche (Dràcul·la, L'Hospitalet de Llobregat), Greetings to the audience (Sala PTS, Granada), [] (Sala Project – Espacio Pinea), Words without Thoughts (Galeria Mr. Pink, València) i Confesiones (Sala d'Arcs, Fundació Chirivella Soriano, València). En paral·lel, també han estat premiats a la XXXIV Mostra d'Art Jove de La Rioja, el programa INICIARTE, la III Convocatòria Sala d'Arcs per a un projecte expositiu de la Fundació Chirivella Soriano i el XIV Certamen Internacional d'Arts Plàstiques del CEC.

Des del 2014 ha exposat les seves obres i els seus projectes, entre d'altres centres i galeries, a Matadero Madrid, PIVÔ Brasil, CAC Màlaga, ACA'18 - I Foro de Arte Contemporáneo Andaluz i la XIX Mostra d'Art Públic de la Universitat de València.

La pràctica artística de Natalia Domínguez sorgeix del romanticisme en l'intent d'acostar-se i posseir l'altre com a entitat desconeguda, però també de l'estranyament del comú. Analitzar a consciència un element que veiem i reconeixem amb normalitat el fa excepcional, de la mateixa manera que repetir el nostre nom un nombre indeterminat de vegades ens situa en una posició d'estranyament respecte de la nostra identitat i les accepcions que fem servir per anomenar-nos i definir-nos. D'aquesta saturació semàntica és d'on sorgeix el seu treball: de la necessitat de reconstruir significats, tergiversar-los i repensar-los. Perquè, si el llenguatge és un pacte social, n'és un de mal·leable, canviant i, consegüentment, camaleònic.

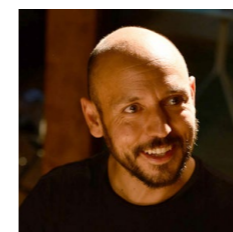
En base a aquests conceptes i mètodes, Natalia Domínguez treballa actualment a partir de l'abstracció i la codificació de dos elements de l'espai arquitectònic: els acabats decoratius –com a elements sense funció constructiva, però que doten d'idiosincràsia històrica, conceptual i política l'edifici que coronen– i la ressonància de l'espai per qüestionar-ne el passat, el present i els futurs possibles.

Per tot això, el procés de creació vol demanar-se com ocupar espais de manera «no física», quina és la ressonància dels objectes, com s'ha de parlar a les coses i quins espais i ressonàncies viatgen per damunt del nostre cap i per sota els nostres peus.

Quarta participació consecutiva de l'**Institut Verdaguer** (Sant Pere, Santa Caterina i la Ribera, Ciutat Vella) a EN RESIDÈNCIA. De nou, amb un grup d'alumnes de quart d'ESO. En edicions anteriors, hi ha desenvolupat processos de creació Adrian Schindler (2018-2019), Lo Relacional (2019-2020) i Ricardo Pérez-Hita (2020-2021).

L'Institut Verdaguer està situat al Parc de la Ciutadella. L'edifici es va construir entre els anys 1716 i 1748, i formava part de la Ciutadella de Barcelona –la fortalesa erigida a l'antic barri de la Ribera per ordre de Felip V–. Es va encarregar del projecte l'enginyer militar flamenc Pròsper de Verboom (1665-1744). De tot el conjunt originari, avui dia només resten tres edificis: el Parlament, la Capella i l'Institut Verdaguer, tots tres d'estil neoclàssic francès. L'any 1932, en el context de la II República, va passar a ser institut escola de la Generalitat de Catalunya.

David Espinosa EN RESIDÈNCIA a l'Institut Bernat Metge

Mediació: Sala Hiroshima

Amb el professor Carlos López

—
David Espinosa (Elx, 1976)

Llicenciat en Interpretació Textual per l'E.S.A.D de València el 1998. Des de 1994 estudia Dansa Contemporània, Improvisació, C.I. i Capoeira a València, Brussel·les i Barcelona.

Entre els anys 2001 i 2011 treballa com a intèrpret per a projectes d'Àlex Rigola, Sergi Faustino, Mal Pelo, Las Malqueridas, Ali Salmi (Osmosis cie. França), Lapsus - Alexis Eupierre, Sonia Gómez / General Eléctrica, Paul Weibel, i Carles Alberola, entre d'altres.

El 2006 forma amb Africa Navarro l'Associació El Local E.C., amb la qual han creat els espectacles: *Calle sombra* (2020), *Conferencia espectacular* (2019), *Una historia universal* (2018), *Much ado about nothing* (2014), *Mi Gran Obra* (2012), *Desconcierto nº1 para teclado y fracasado* (2011), *La Procesadora* (2010), *Felicidad.es* (2009), *Deliriosdegrandez@* (2007), *Desaladas Club* (2007) i *Propiedad*

Privada (2006), les instal·lacions interactives *El Triptic* (2017) *La Triste Figura* (2015) i *Hekinah Degul* (2013) i les peces de carrer *Summertime* (2008), *Desaladas Road* (2007) i *Agonias de lo imposible* (2006).

Aquests treballs s'han presentat als espais i festivals internacionals: Theater der Dinge Berlin, Festival Otoño a Primavera Madrid, International Puppet Festival Jerusalem, Eurothalia Timisoara, Wiener Festwochen, World Theatre-Varna Summer Bulgaria, Fimfa Lisboa, Mime Festival-Tate Modern London, Ganz Novi Zagreb, Culture Station Seoul 284, Helsinki Festival, Oslo International Teaterfestival, CINARS Montreal, Theatre du Passage Neuchatel, MESS Sarajevo, NET Moscu, FIT Festival Lugano, Festival de Terni, Biennale de Venezia, Cena Contemporânea de Brasilia, Escena Contemporânea de Madrid, Alt Vigo, Bad Bilbao, TNT de Terrassa, Escena Abierta de Burgos, cicle Radicals Lliures de Barcelona...

Treballarem al voltant de la idea de representació i ruptura dels límits de la teatralitat, qüestionant el fet escènic i alterant l'equació dels elements que la componen. Mantenint un esperit crític, carregat d'ironia, sobre la societat i el món de l'art, tractarem en la creació de desenvolupar un joc formal que sorprengui l'espectador i el faci participar en el visionat de l'obra, exposant amb cruesa els mecanismes i plantejaments del treball.

Investigarem la creació de significat a través de la relació entre la forma, la llum i el so, jugant amb objectes i materials i l'ombra que produeixen, amb l'objectiu de construir un còmic en viu: «La història d'un artista enmig d'una crisi creativa, que és ajudat per un grup d'adolescents a construir la seva obra de comiat.»

L'**Institut Bernat Metge** (la Verneda i la Pau, Sant Martí) va participar en la primera edició d'EN RESIDÈNCIA (2009-2010), amb Daniel Chust Peters. Posteriorment, ha acollit les residències de João Lima (2019-2020) i David Proto (2020-2021). De nou, hi participa un grup d'alumnes de segon d'ESO.

En funcionament des del 1972, el Bernat Metge ofereix estudis d'educació secundària obligatòria i batxillerat. En un context de creixent diversitat, aquest centre educatiu situa la seva participació a EN RESIDÈNCIA en el valor del treball transversal i transformador, que potencia les competències dels alumnes com a ciutadans conscients i crítics.

David Franch EN RESIDÈNCIA a l'Institut Escola Eixample

Mediació: Teatre Lliure

Amb el professor Alejandro Garrido i la professora Marta Arteaga

—

David Franch (Barcelona,1972)

Des del 2001 treballa en diverses companyies com a cofundador, cocreador i intèrpret. Companyies com Amaranto, Colectivo 96º i Labuena Com-

pañia. Per a les nostres peces hem tingut coproduccions del Teatre Lliure, Mercat de les Flors, Centro Párraga, Escorxador d'Elx, CAET Terrassa, Escena Poblenou, Antic Teatre, Es Baluard (Mallorca)... i ajuts per part del CONCA, OSIC, INAEM (Ministerio de cultura), Institut Ramon Llull, Graners (Generalitat Valenciana).

Hem realitzat residències de creació a diferents espais d'Europa i de la península, mostrant aquestes peces per Europa i Amèrica Llatina. He impartit, dins de les companyies esmentades, diferents tallers de creació escènica i de creació comunitària en festivals i centres culturals de la península com Casa Amèrica (Madrid), CAS (Sevilla), Teatre Lliure (Apropa Cultura), Sala Beckett, Teatre Lava (Valladolid), Encuentro de Jornadas Inclusivas INAEM (Córdoba), Espacio FA (Murcia), Espacio Tangente (Burgos), Festival VEO (València), Sismògraf (Olot), Roca Umbert (Granollers), Forn de Teatre Pa'Tothom (Fundació de dones del Raval, AMICAL...)...

També he treballat com a professor de teatre en diferents centres cívics de Barcelona com el CC Can Felipa, CC La Sedeta, Casa Elizalde, CC Drassanes, CC Fort Pienc, Centre Cívic La Gavarra (Cornellà de Llobregat) i escoles privades com a El Timbal, Forn de Teatre Pa'Tothom, Factoria, Rinclowncito, La Visiva.

He rebut tres beques per part de l'OSIC per a recerca i creació. El projecte NORMAL ha rebut la darrera d'aquestes beques. També he rebut una beca, per part del Teatre Lliure, dins de la convocatòria Ajuts Carlota Soldevila i, a través de la empresa Sambori i la Cooperativa Suara, he rebut un ajut per part de la ONU dins del Projecte Objectiu desenvolupament ONU 2030 per a treballar amb dones en risc d'exclusió social i soledat.

Per aquest projecte m'interessa com a temàtica el qüestionar-se sobre allò que és considerat per la societat com a normal o com a anormal. El qüestionar aquest constructe social que vol englobar els comportaments, idees i característiques dels individus/-es, que ho genera la societat i que no és una característica de l'individu.

La meva intenció inicial en aquest projecte és apropar el llenguatge escènic a tothom, en aquest cas a joves, amb la intenció de potenciar la creativitat i les habilitats personals, desenvolupar la imaginació, estimular l'espontaneïtat, augmentar la percepció i la sensibilitat, reforçar l'autoestima i l'autonomia, la veu i a mirada crítica.

La creació contemporània és l'eix articulador del projecte educatiu de l'**Institut Escola Eixample**, creat l'any 2020 a partir de la integració de l'antic Col·legi Immaculada Concepció a la xarxa pública de centres educatius, en un barri amb alta demanda de places públiques. En aquest context de transformació educativa, l'Institut Escola participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA.

Moure el cos, prendre consciència de respirar, dels portals que ens pot obrir un sospir.

Entendre què és el respecte, què és la igualtat, què és la llibertat per a cada un.

I què és per tots/es juntes.

Entendre que és la dignitat.

Revisar i potser crear les nostres pròpies definicions.

Observar, negociar i construir.

Exposar i proposar.

Plorar, riure i abraçar, estar contentes de ser. De fer amb voluntat i en plena consciència.

Treure la veu i reivindicar-se.

Plantar una llavor, i no de Monsanto.

Sisena participació consecutiva de l'**Institut Barri Besòs** (el Besòs i el Maresme, Sant Martí) a EN RESiDÈNCiA. En aquesta ocasió, amb un grup d'alumnes de segon d'ESO. Anteriorment ha participat en el projecte amb les residències de La Calòrica, Mariona Naudín, Andrés Waksman, nyam-nyam i Viviane Calvitti.

L'Institut Barri Besòs s'ha anat construint pas a pas des de 1977, amb un treball conjunt entre pares, professors, alumnes, veïns, administracions, entitats i institucions. Aquesta col·laboració ha donat lloc a un centre educatiu públic arrelat en el medi social on es troba, obert als barris on presta servei, amb un funcionament democràtic i participatiu, que ha procurat implementar una oferta educativa de qualitat sensible al tractament compensatori de les desigualtats socials, i que busca fomentar l'educació científica i tecnològica i els valors de la cultura humanística.

Inula [Mcarmen G. Mahedero] EN RESiDÈNCiA a l'Institut Montjuïc

Mediació: Fundació Joan Miró de Barcelona

Amb la professora Blanca Navas i el professor Vicent Santamaria

—

Inula (Mcarmen G. Mahedero [Badajoz, 1980]) és una artista visual i investigadora centrada en les relacions existents entre el món vegetal i la societat. Les seves creacions observen les possibilitats narratives de l'entorn i treballen amb el paisatge com a lloc que codifica l'univers de relacions ecològiques, històriques, perceptives i culturals. Revisa valors que li són associats posant de manifest la pèrdua d'empatia que hem

desenvolupat respecte a l'entorn que habitem des de la perspectiva biofísica i cultural. De les seves obres deriven projectes dissenyats per a la difusió, la sensibilització i l'educació en el paisatge amb una mirada cap al futur.

Després de llicenciar-se en Belles Arts cursa un màster en Creacions Artístiques durant el qual obté una beca com a personal investigador. Inicia així el seu interès per a la investigació com a part del procés creatiu que, en el 2020, la porta a aconseguir la "Beca per a la recerca i la innovació en els àmbits de les arts", de la Generalitat de Catalunya. Recentment ha gaudit de diverses residències d'artistes, ha col·laborat amb Bombas Gens Centre d'Art i el seu treball ha tingut presència en museus com el MEIAC, el Museum Quartier o la Cineteca de Madrid. El seu projecte més recent es troba en el Museu de la Vida Rural de la Fundació Carulla, una obra fruit de la col·laboració amb agents del territori durant part de l'any 2021. Treballa aquí i allà.

Projecte de creació basat en la investigació de l'entorn i el paisatge a partir de registres derivats de pràctiques artístiques diverses. Utilitzant la botànica com a recurs conductor, la materialització final buscarà interpel·lar sobre la manera com ens situem en els espais que habitem.

Novena participació consecutiva de l'**Institut Montjuïc** (la Marina de Port, Sants-Montjuïc) a EN RESiDÈNCiA. En edicions anteriors, hi han participat Eduard Arbós, Lúa Coderch, Societat Doctor Alonso, Rodrigo Laviña, Jorge Dutor i Guillem Mont de Palol, Anna Serrano, Irma Marco i Sílvia Sant. Aquesta vegada, el Montjuïc hi participa amb un grup d'alumnes de tercer d'ESO.

L'Institut Montjuïc té una trajectòria de més de trenta anys de servei a la Zona Franca. La seva participació a EN RESiDÈNCiA té a veure amb la voluntat de crear més connexions entre el centre i els agents socials i culturals del barri i la ciutat i, alhora, potenciar les inquietuds artístiques del seu alumnat.

Gerda Kochanska EN RESiDÈNCiA a l'Institut Doctor Puigvert

Mediació: Experimentem amb l'Art

Amb les professores Mercè Gaja i Maria Villar

—

Artista visual el treball de la qual, de caràcter processual i experimental, s'interessa pels episodis de ruptura del flux de la normalitat i sol materialitzar-se en accions, vídeos, instal·lacions, objectes.

Es forma com a fotògrafa a Polònia. El 2004 es llicencia en Filologia Hispànica a la UB. Entre 2005 i 2014 treballa principalment en fotografia, explorant la dicotomia privat-públic. Exposa en diversos països europeus, EUA i Xile. És guardonada amb diversos premis de fotografia.

El 2010 realitza el Màster en Art actual: anàlisi i gestió a l'IL3/UB i el 2015 Màster en Producció i Recerca Artística a la UB. Prescindeix, igualment, de la fotografia i investiga les teories i pràctiques no-representatives. El mateix

any guanya la beca Guasch Coranty 2015/16 per a la creació artística amb el projecte "Every black pixel is an fet of a white pixel" i realitza la residència a la Fabra i Coats.

El naixement de la seva filla el 2017 "pausa" la seva activitat artística i obre noves vies d'investigació amb el procés creatiu de joc infantil en el centre de la seva pràctica.

Des de març de 2021 és resident a Experimentem amb l'ART, a Barcelona.

Gerda Kochanska se interesa por los episodios de ruptura del flujo de la normalidad, esos momentos donde ocurre algo imprevisible que desvela la presencia de la estructura cultural, política, social, etc..., escondida bajo las normas de acción e interacción que dirigen, sin darnos cuenta, nuestros hábitos. De ahí, escoge elementos que son sesgos mínimos que desvirtúan lo que se da y desvelan una convención.

Sus piezas son el resultado del análisis de algunos momentos de interrupción, son registros de acciones en que su cuerpo le permite asimilar la información que conllevan y en las cuales un mero gesto motor se transforma en un gesto relacional. Cree que cada acción es una decisión y el proceso de materializar las decisiones potencia la visualización de las conexiones y relaciones entre objetos y conceptos facilitando su comprensión.

Gerda propone abrir un proceso de experimentación partiendo de la observación del contexto propio de los alumnos con fin de dar con los pequeños momentos de interrupción, pequeños momentos de inconveniencia, para analizar y desplegar sus elementos mínimos con sus relaciones y situar la presencia y el rol del factor humano.

La palabra inconveniencia tiene una connotación negativa, sugiere un obstáculo y un esfuerzo adicional e imprevisto, una interrupción desfavorable para conseguir un objetivo. La expresión factor humano se interpreta como una ruptura de un esquema de conducta provocada involuntariamente por un inadvertido error del hombre responsable de su aplicación. Esta tensión hacia lo imprevisible y lo singular que surge de la coincidencia de los dos presenta, por su condición de existir en una ambigüedad constitutiva, una oportunidad irrenunciable de reedición de las reglas.

Desena edició d'EN RESIDÈNCIA en què participa l'**Institut Doctor Puigvert** (Sant Andreu). Luis Bisbe, Jaume Ferrete, Francesc Ruiz, Luz Broto, Ana García-Pineda, Enric Farrés Duran, Max Besora, Maria Llop i Vanesa Varela i Anna Irina Russell hi han desenvolupat processos de creació. Una vegada més, el Doctor Puigvert hi participa amb un grup d'alumnes de primer d'ESO.

L'Institut Doctor Puigvert és molt a prop del nus viari de la Trinitat i del curs del riu Besòs. Va començar a funcionar l'any 1985, tot i que l'actual edifici no va ser inaugurat fins al 1991-92. El seu claustre acordà donar-li el nom d'IES Dr. Puigvert en honor de l'uròleg Antoni Puigvert, la infantesa del qual està estretament lligada al barri on va viure quan era petit.

Jordi Lafon EN RESIDÈNCIA a l'Institut Narcís Monturiol

Mediació: A Bao A qu

Amb les professores Sara Elias i Iolanda Mallorcaes

—
Jordi Lafon (Barcelona, 1967) és artista visual, llicenciat en Belles Arts i Màster en Educació Secundària per la Universitat de Barcelona, i Graduat Tècnic Superior en Arts

Aplicades al Mur per L'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic. És cofundador del col·lectiu Deriva Mussol amb Eva Marichalar-Freixa a partir del qual generen propostes artístiques i educatives des del fet de caminar com a pràctica estètica, i també és cofundador de l'editorial Camí de Marges amb Raimon Casals, des d'on donen suport imprès a iniciatives de cultura contemporània. Col·labora habitualment amb la UVic, Universitat Central de Catalunya i l'Escola d'Art de Vic. És membre associat de la PAAC, Plataforma Assembleària d'Artistes de Catalunya de la que va formar part de la junta executiva del 2016 al 2018, i també coopera amb ACVic, Centre d'Arts Contemporànies com a membre vocal d'H, Associació per a les Arts Contemporànies, desenvolupant distintes tasques, com representar l'associació en les trobades amb XARXAPROD.CAT.

En els seus treballs s'estableix una relació entre els objectes, les persones i el seu entorn per concebre un relat de matèria, espai i temps, inscrit en un paisatge entès com a escenari d'accions on esdevenen les relacions d'afecte i conflicte, poètica i política. Sovint, organitza les seves peces en forma d'arxiu o col·lecció, on afloren qualitats com l'ordre, el desordre, la cadència, la casualitat i el caos.

Als seus projectes també proposa el fet de caminar, la participació i la col·laboració com a vies d'intercanvi i aprenentatge compartint diferents experiències en contextos contemporanis, amb projectes com: *Goula. Projecte d'Art*, *Joc i Memòria*, *La Constant Indissoluble*, *Caminar el perímetre*, *Mirar lluny*, *Cercar l'escenari*, *PAIC (Participatory, Artist, for Invisible Community)*, *Tela Per Fer*, *El relat d'una exposició*, *Com una Cadira*, *Caminants*, *Bales dins d'un marge*, *I Love La Mina*, *Els bastons d'Andrés*, *Cercar l'escenari*, *Relleus*, *Caminar amb el pare*, *Marges i Fronteres*, *Encontre i Criss-Crossing*.

ELS OCELLS PASSEN PER ON VOLEN

Aquest raonament retòric sorgeix enmig d'una caminada en el marc del projecte "Venen de lluny", que Anna Dot va presentar per l'espai ARBAR de La Vall de Santa Creu, l'estiu de 2020, en el qual es plantejava cert paral·lelisme entre les vies terrestres i les aèries, entre el viatge i l'espera, entre les projeccions i les percepcions. Per la proposta "EN RESIDÈNCIA", on el fet artístic entra a l'aula, aquesta frase esdevé idea central per a reflexionar sobre el fet de voler i de volar.

Partirem de la metodologia de "Deriva Mussol", la qual alterna el fet de caminar com a pràctica estètica amb el debat -anomenat "Parlem" en el seu context-. Els parlem són espais d'oportunitats, d'intercanvi d'idees i percepcions que poden

ajudar a ajustar les distintes consideracions que vagin sorgint en relació amb el que vagi esdevenint en les sortides a peu. Es plantejarà l'escolta i la mediació amb el grup per anar descobrint els seus interessos, desitjos, fortaleses i debilitats. Es vol estimular la participació i la col·laboració per crear un grup cohesionat capaç d'afrontar les distintes propostes que es plantegin des d'un espai comú de convivència.

Les passejades per l'entorn definit per la ubicació de l'Institut i el barri de Montbau marcaran la pauta d'inici, després amb els Parlem s'anirà ajustant les sessions amb les propostes. El fet de caminar de manera atenta contribuirà en una experiència que es veurà complementada amb l'impuls d'assajar aproximacions a partir d'objectes, dibuixos, mapes, fotografies, vídeos i textos. Al final, tot aquest material ha de ser susceptible d'una endreça per muntar una publicació que relati i reflexioni sobre el procés viscut.

El **Narcís Monturiol** ha participat en quatre edicions anteriors d'EN RESIDÈNCIA: en la segona (2010-2011), amb Mar Arza; en la novena (2017-2018), amb Martí Sales; en la desena (2018-2019), amb Bruno Ollé; i en la dotzena (2020-2021), amb Consuelo Bautista. En aquesta nova edició, participen amb un grup d'alumnes de quart d'ESO.

L'Institut Narcís Monturiol (Montbau, Horta-Guinardó) va fer 50 anys durant el curs 2018-2019. És un centre petit, amb dues línies d'ESO i una de batxillerat. La dimensió del centre fa que el coneixement en tot l'àmbit educatiu sigui possible i que la implicació de tothom amb l'institut sigui un dels seus trets diferenciadors. tretament lligada al barri on va viure quan era petit.

Núria Lloansi i Pierre Peres EN RESIDÈNCIA a l'Institut L'Alzina

Mediació: Antic Teatre

Amb els professors Xavier Calvo i Xavier Miralles

—

Núria Lloansi (Barcelona, 1977).

Actriu, performer, ballarina i videoartista. Principalment participa com a intèrpret en projectes teatrals dirigits per

Rodrigo García i per Marta Galán. També ha col·laborat en peces teatrals de Sònia Gómez, Carles Salas, Not Found Yet Theatre, Luís Garay, Ana Borralho & João Galante, Markus Öhrn, Juan Navarro, Daniel Romero y Rubén Ramos. Ha actuat en projectes cinematogràfics de Joaquim Jordà i de Jo Sol, en telefilms de Frédéric Berthe i en diverses series televisives franceses. També ha creat peces de videoart per al laboratori audiovisual Boing Boing Buddha de Barcelona TV dirigit per Andrés Hispano, Félix Pérez-Hita i Manuel Huerga. De 2014 a 2018 ha format part com a actriu de la companyia permanent del CDN de Montpellier dirigit per Rodrigo García.

Pierre Peres (Montpellier, 1993)

Músic, cantant i compositor autodidacta llicenciat en Belles Arts a la Facultat de Montpellier. Ha col·laborat amb l'artista plàstic Saâdane Afif dins del pro-

jecte «Là-bas». Ha participat com a performer dins de la peça teatral «No one is an island» de Juan Navarro. És co-creador del col·lectiu artístic In Extremis. El seu projecte musical porta el nom de K.Blum i col·labora també amb els grups musicals Limbo i Snakes & Ladders. Ha compostat la banda sonora del curtmetratge "Les animaux sauvages" de Laurent La Rosa i també de la peça teatral "Llum d'emergència" de la companyia teatral Vulnus.

El punt de partida són els alumnes, ells mateixos, els seus desitjos, el que ells vulguin dir, mostrar, expressar, compartir. Des de els seus pensaments i els seus gustos musicals i estètics, passant per les seves aficions, passions, pors, odís i allò que millor saben fer i el que pitjor saben fer, fins a objectes personals plens de significat.

És a dir, la temàtica de l'obra que crearem amb ells, conjuntament, no està preconcebuda, sinó que depèn totalment d'ells.

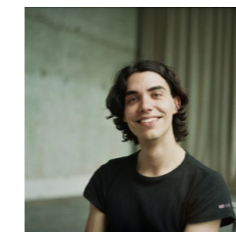
Volem començar fent un exercici molt simple: es tracta de compartir cada un d'ells un desig personal i entre tots fer-lo realitat, fer possible l'aparentment impossible, des del desig més íntim al més universal. D'aquí, sortiran inevitablement accions, escenes, que es poden anar acumulant i fusionant.

D'altra banda, veiem la música com el fil conductor, com l'acompanyament de tot, com un punt en comú. Seria música en directe i multidisciplinària, feta per ells.

Tercera participació consecutiva de L'Institut L'Alzina (el Congrés i els Indians, Sant Andreu) a EN RESIDÈNCIA, amb un grup d'estudiants de tercer d'ESO. Després dels processos de creació de Marc Artigau i Llàtzer Garcia, L'Alzina torna a apostar per les noves dramaturgies.

L'Institut L'Alzina es va posar en marxa el 1982. Està situat en un extrem del districte de Sant Andreu, i limita amb el barri de Navas i amb els districtes de Nou Barris i Horta-Guinardó. Actualment disposa de tres línies d'ESO i dues de batxillerat.

Martí Madaula EN RESIDÈNCIA a l'Institut Vapor del Fil

Mediació: A Bao A Qu

Amb la professora Lara Delgado i el professor Jose Angel Prieto

—

Martí Madaula Esquirol (Sabadell, 1996). És graduat en Belles Arts a la Universitat de Barcelona i ha obtingut un Master of Visual Arts (Mixed Media) a la LUCA School of Arts de Gant, Bèlgica.

Acaba de publicar el seu primer llibre, 'Com conquerir l'espai', gràcies a la Beca de Creació Sala d'Art Jove 2020 i el suport del Centre d'Art La Panera. Entre altres mostres recents del seu treball, destaca 'Recuperar els llençols de Manchester' (Museu d'Art de Sabadell, 2021), l'esdeveniment 'Stronger than air, thinner than ice' (Observatori Astronòmic UGent, 2019) o la performance 'How to conquer space'

(Kolder Gent, 2019). També ha format part en exposicions col·lectives com 'Aper-tus 01' (àngels Barcelona, 2016), 'La Tèrmica LAB' (Roca Umbert Fàbrica de les Arts), 'Tots els organismes que ens ha tocat ser' (Sala d'Art Jove, 2021), entre d'altres.

Sempre treballa a partir de l'observació d'allò més proper; cosa que el porta, sovint, a analitzar els espais on viu, les seves múltiples cases. La seva pràctica artística és una recerca sobre allò que forma una llar. Llar entesa en la seva dimensió més abstracta, no tan sols com a espai físic que hom habita, sinó com a sensació de caliu, de pertinença. La forma d'abordar aquests matisos és diversa i evoluciona en cada projecte, però aquests sempre comparteixen dos trets comuns: un marcat element narratiu i autobiogràfic.

'Murmuris per a extraterrestres' (títol provisional)

L'any 1977, la sonda espacial Voyager 1 va ser llançada a l'espai exterior amb la missió d'explorar els límits del sistema solar. Avui en dia, quaranta-quatre anys després del seu llançament, segueix en funcionament i és l'objecte humà més allunyat de la Terra. El seu és un viatge sense retorn: el Voyager 1 s'allunyarà de nosaltres per sempre, navegant el buit de l'univers fins a perdre senyal amb el nostre món.

De fet, ningú no sap fins on arribarà, i aquesta incertesa es va tenir en compte a l'hora de dissenyar la sonda. Un grup de científics va crear el Voyager Golden Record (The Sounds of Earth), un disc de vinil banyat en or que es va col·locar a l'estructura de la nau. Aquest disc conté sons i imatges de la Terra (una selecció que inclou des d'una peça de Mozart al so que fan les balenes, entre molt més material), amb la intenció que, si algun dia alguna forma de vida extraterrestre troba la nau, potser podrà desxifrar el contingut del vinil i sabrà com som els humans i el nostre planeta.

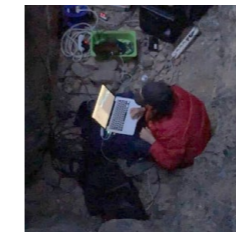
Al llarg del curs, m'agradaria investigar i analitzar el contingut d'aquest disc, entenent-lo com un intent rellevant de comunicar-nos amb allò desconegut i de representar-nos com a espècie. En segon lloc, m'agradaria plantejar que el nostre grup-classe també té l'oportunitat de llençar una sonda a l'espai: voldríem incloure un disc amb nou material? Quines imatges i sons ens representarien? Quins llenguatges hauríem d'escollir per comunicar-nos amb formes de vida que desconeixem?

Aquest seria el punt de partida de la proposta, amb el qual podrem treballar la investigació artística per reflexionar sobre com els humans ens relacionem amb l'espai exterior, la fricció entre allò ens sembla proper i llunyà, i els límits de la representació.

Segona participació consecutiva de L'Institut Vapor del Fil (Sant Andreu) a EN RESiDÈNCiA. Després del procés de creació de Paula Bruna (2020-2021), aquest institut participa de nou amb un grup d'alumnes de primer d'ESO.

L'Institut Vapor del Fil és un centre de nova creació que obrí les portes el setembre de 2020. De manera provisional, s'ubica al recinte de Fabra i Coats. D'aquesta manera s'afegeix al conjunt d'equipaments culturals i educatius del recinte de la Fabra i Coats: l'Ateneu L'Harmonia, la Biblioteca Ignasi Iglésias - Can Fabra, el Taller de Músics, el Centre de Recursos Pedagògics Sant Andreu, l'Escola Bressol La Filadora, l'Escola Can Fabra i l'Institut La Sagrera Sant Andreu.

Violeta Mayoral EN RESiDÈNCiA a l'Institut Vall d'Hebron

Mediació: L'Afluent

Amb les professores Clara Bernadas i Laura Murillo

—

Artista resident a Barcelona. La seva pràctica aborda diversos mitjans i formats. Fa servir l'esdeveniment com a metodologia i l'estranyament com a punt des del qual llegir el seu treball. La seva investigació se centra en la condició semiòtica de l'experiència i s'interessa per fenòmens com els d'inferència, expectativa, sentit, contingència o apel·lació. Va estudiar Comunicació a la Universitat de Barcelona amb menció en Semiòtica a la UNAM (Mèxic DF) gràcies a una beca Iberoamèrica del Banc de Santander. Ha mostrat els seus treballs a la Fundació Joan Miró, el Museo Reina Sofia, la Sala de Arte Joven de Madrid, el festival Art Nou Bcn, la galeria etHall de Barcelona i a les fires d'art contemporani SWAB i Arte Santander. També ha publicat a les plataformes Lateral Addition (Philadelphia), Atmos (Montevideo) i A'DESK (Barcelona), entre d'altres.

Voldria començar treballant l'escolta des d'angles diversos. D'una banda, des de la pràctica, per mitjà d'una sèrie d'exercicis ideats per a l'aula i, de l'altra, des de la presentació del context i d'un seguit d'artistes referents en aquest àmbit. A banda de presentar-los que l'escolta no està determinada només pel que és audible sinó també pels altres sentits, pel llenguatge i per la influència del camp d'expectatives. Seguint aquesta línia, farem exercicis amb els quals potenciarem el sentit de l'oïda mitjançant la inhabilitació del rang visual, i veurem que el llenguatge influeix en la determinació del que és sonor.

Començar per l'escolta afavoreix l'entesa i prepara el terreny per introduir la creació sonora. En primer lloc, els presentaré un seguit d'artistes essencials per a aquests temes i, en segon lloc, m'agradaria portar a terme una sèrie d'exercicis grupals en què s'evidencia que escoltar no és només allò que propicia el que és sonor, sinó que sosté la sincronització i la connexió grupals, és a dir, que sense l'escolta no hi ha esdeveniment sonor. D'altra banda, una de les meves línies d'investigació té a veure amb l'espai i la consciència del so. M'agradaria fer una sèrie d'exercicis lligats a aquests temes, en els quals explorarem l'espai, la distància a partir d'allò que sona.

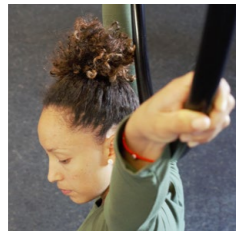
Un altre dels temes a desenvolupar serà l'objecte sonor i la performativitat.

Començar amb aquests temes em permetrà d'introduir diverses disciplines que treballen amb la performance, l'esdeveniment/acció, l'art visual, etc., perquè els i les alumnes puguin entendre que un mateix tema es pot desenvolupar d'una manera interdisciplinària, amb diferents formats i, sobretot, em donarà peu a abordar el procés creatiu perquè el vagin integrant, atès que tindrà un paper molt important al llarg del curs.

Cinquena participació de l'Institut Vall d'Hebron (Sant Genís dels Agudells, Horta-Guinardó) a EN RESiDÈNCiA. De nou, amb un grup d'alumnes de segon d'ESO. Margarita Andreu (2010-2011), Agnès Pe (2018-2019), Alejandro Palacín (2019-2020) i Svantje Bußhoff han estat els artistes residents en edicions anteriors.

L'Institut Vall d'Hebron ocupa un edifici modernista de principis del segle xx projectat com a orfenat per Enric Sagnier i Villavecchia. Va iniciar la seva trajectòria com a centre educatiu durant la dècada de 1970. Molt a prop del Parc de Collserola, el Vall d'Hebron disposa d'una de les ofertes educatives més àmplies de la ciutat de Barcelona.

Ileana Ortega EN RESIDÈNCIA a l'Institut Comas i Solà

Mediació: Central del Circ
Amb el professor Joaquim Cubarsí

—
Després d'acabar el batxillerat de dansa a l'Escola Nacional de Dansa de Guatemala, comparteix el seu camí entre la dansa i el circ, col·laborant en companyies i projectes diversos com: la companyia "Circo DeMente" (Ciutat de Mèxic), la companyia de dansa "Momentum" (Guatemala), l'organització del Festival "Guatecirko" i del Festival "Chiripa" a Guatemala.

És impulsora del projecte de l'Escuela de Circo B'atz a la ciutat de Guatemala. El 2018 crea l'espectacle "A la orilla del Tiempo", coproduït pel Centro Cultural de España a Guatemala i amb el suport de la beca d'Iberescena "Escribiendo la escena Centroamericana" a El Salvador.

Coreògrafa de l'espectacle de graduació de la Escuela Nacional de Circo de Río de Janeiro.

Actualment, es troba en recerca i creació del projecte Ajpu Circo amb el companyonatge de la companyia de circ "Eia".

En la cosmovisió Maya, AJPU és la dansaire, és l'artesana, la caminant. En aquest projecte, Ileana nodreix el seu llenguatge circense i coreogràfic amb les arts visuals utilitzant el collage i les projeccions en viu.

Ileana és una artista que pren l'escolta sensible com a punt de partida de la creació. Aquesta escolta es fa important en tres plans: l'escolta personal, l'escolta col·lectiva i l'escolta del context.

A partir d'escoltar-nos des del moviment podem despertar el nostre univers creatiu. Nodrim l'escolta col·lectiva amb dinàmiques grupals i jocs de circ. I és el collage la tècnica que ens permet teixir diàlegs entre el nostre univers personal i col·lectiu enfront del context.

A EN RESIDÈNCIA es partirà de jocs i dinàmiques de moviment com la dansa "contact", els "portés" acrobàtics i jocs escènics d'improvisació; es despertarà l'escolta sensible per enfortir la col·lectivitat, despertar l'escolta personal i crear empatia amb el grup. Per reconèixer les eines de moviment que podem utilitzar en escena es tractaran els principis de la manipulació d'objectes i la comprensió de les mecàniques corporals que ajudin a descobrir les capacitats físiques i els interessos de moviment de cada participant. Finalment, es propo-

sarà el treball a partir de collages per trobar les temàtiques i/o estètiques que són d'interès individual i col·lectiu.

L'Institut Comas i Solà, on fins ara han desenvolupat processos de creació Erick Beltrán i Mireia C. Saladrigues, Daniela Ortiz, Jeleton, Toni Mira, Anna Pantinat, Constanza Brnčić i Troposfera.xyz, participa per vuitena vegada a EN RESIDÈNCIA, i ho fa amb un grup d'alumnes de quart d'ESO.

El Comas i Solà (Trinitat Vella, Sant Andreu) es va crear el 1990 fruit de la pressió veïnal per evitar que els joves s'haguessin de desplaçar a altres barris per fer els estudis de secundària. El centre adoptà el nom de Josep Comas i Solà, astrònom i divulgador científic, impulsor de l'astronomia moderna a Catalunya, que també fou director de l'Observatori Fabra.

Tanit Plana EN RESIDÈNCIA a l'Institut Infanta Isabel d'Aragó

Mediació: A Bao A Qu
Amb la professora Esther Villanueva

—
Tanit Plana Pessarrodona (Barcelona, 1975) És llicenciada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Pompeu Fabra.

Els seus projectes d'investigació i producció artística han rebut la Beca Fotopres'01 de l'Obra Social "La Caixa" 2001, el premi Descubrimientos Photoespaña 2002, Art for Change de l'Obra Social "la Caixa" 2012, la Beca Leonardo de la Fundación BBVA 2016 i la Beca Premi Barcelona 2020, entre d'altres.

El projecte PER SEMPRE, al voltant de la caducitat de l'amor i l'idea de la núvia, fou produït i exposat per l'Obra Social "la Caixa" a Palma de Mallorca, Lleida i Tarragona la temporada 2010-11.

Els projectes que s'apropen a les infraestructures d'internet INFRARROJO CERCA-NO, ESCALA Y FRAGMENTO i THE WOODS OF CODE s'exposen a la retrospectiva ES LO QUE ES comissariada per Moritz Neumüller a la Sala Canal de Isabel II, produïda per la Comunidad de Madrid la temporada 2018-19.

El projecte PUBER, que explora l'adolescència i les seves pràctiques socioculturals a partir de retrats d'adolescents, ha estat encarregat i comissariat per Valentín Roma expressament a per la Virreina, Centre de la Imatge de Barcelona. Octubre 2020 - Febrer 2021.

PART és el primer espectacle dirigit per Tanit Plana produït per L'Auditori de Barcelona, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i l'ICUB en el que investiga la relació entre la imatge i la dansa al voltant del part com a construcció política. Amb la coreògrafa i performer Candela Capitán. Juliol de 2021.

La seva relació amb la pedagogia de la imatge ha estat una constant en la seva trajectòria, ha treballat en el Laboratori de les Arts de l'Obra Social "la Caixa"

(del 1999 al 2008), al Centre d'Arts Santa Mònica i amb A Bao A Qu, com a creadora i conductora d'activitats relacionades amb la fotografia i el cinema. Ha estat professora de fotografia a la universitat Pompeu Fabra (del 2011 al 2014) i és tutora de projectes fotogràfics a IDEP (adscrita a la Universitat Abat Oliba) des del curs 2011-12.

Té obra a les següents col·leccions, entre altres de privades: Museu del Paisatge de Catalunya. Olot, Girona, Col·lecció Nacional de Fotografia, Generalitat de Catalunya, Col·lecció Arxiu i Memòria, Ajuntament de Girona, CA2M. Comunidad de Madrid, FNAC. Fons National d'Art Contemporain, Ministeri de Cultura, França.

"Mare, al pati de l'insti no es pot jugar.

A no? I què feu?

Caminem donant voltes."

Qui ha pensat com ha de ser l'edifici de l'institut?

Qui ha decidit què s'hi pot fer i què no?

Com es mou el teu cos a l'institut?

Quantes portes hi ha?

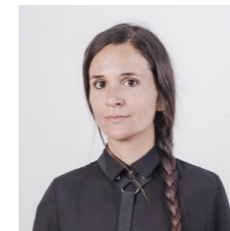
Quantes finestres?

L'edifici de l'institut no són només les parets que ens contenen mentre venim a aprendre. A través de la manera com s'han concebut els espais i la seva distribució, la relació d'aquests amb els nostres cossos i del mobiliari que s'ha escollit, la institució ens està formant, més enllà dels continguts acadèmics. Enguegem aquesta investigació artística a través de les eines i les mesures, a través de diferents llistats i accions, per tal de conèixer millor les formes de control, els agents implicats en les polítiques educatives, la relació de l'arquitectura i el cos i fer-ne matèria de joc i creació.

L'**Infanta Isabel** va participar en la primera edició d'EN RESIDÈNCIA (2009-2010), de la qual va resultar l'obra "Deu mil hores", amb Salvador Juanpere. El seu procés de creació va permetre fixar molts dels elements que han esdevingut característics d'EN RESIDÈNCIA. En la cinquena edició (2013-2014) l'Infanta hi va tornar, amb la creadora Antònia del Río. I, en la setena edició (2015-2016), va acollir el procés de creació de Martí Anson. En aquesta quarta participació, l'Infanta Isabel participa amb un grup d'alumnes de 4t d'ESO.

L'Infanta Isabel d'Aragó (Sant Martí de Provençals) va iniciar la seva trajectòria l'any 1962 amb la voluntat de formar els nois i noies de les famílies obreres que s'havien establert al barri -nascut en l'expansió urbanística de Barcelona cap el riu Besòs-.

Mónica Rikić EN RESIDÈNCIA a l'Institut Escola Rec Comtal

Mediació: Experimentem amb l'Art

Amb les professores Anna Bueno i Rosa Luque

Mónica Rikić (Barcelona 1986). Artista electrònica i programadora creativa.

Va estudiar Belles Arts a la Universitat de Barcelona i després va cursar un Màster d'Arts Digitals de la Universitat Pompeu Fabra, on va descobrir, en el codi i l'electrònica, un llenguatge artístic molt potent i d'acord amb les seves necessitats creatives. Actualment està acabant un màster en filosofia contemporània a la UOC.

Enfoca la seva pràctica en el codi creatiu i l'electrònica, combinant-los amb objectes no digitals per crear projectes interactius sovint emmarcats com a jocs experimentals i instal·lacions robòtiques. El seu interès rau en l'impacte social de la tecnologia. Des d'enfocaments educatius fins experimentacions sociològiques, els seus projectes proposen noves formes d'interactuar amb l'entorn digital que ens envolta.

Ha participat en festivals internacionals com Ars Electronica a Linz, Creative Tech Week a Nova York, Robotronica a Austràlia o FILE al Brasil, entre d'altres, i ha exposat a institucions nacionals com al CCCB, CaixaForum, Arts Santa Mònica o Disseny Hub. Ha estat guardonada amb el Premi Nacional de Cultura de Catalunya 2021, al Japan Media Arts Festival, AMAZE Berlin, Margaret Guthman Musical Instrument Competition (Atlanta) i amb una beca Leonardo per Investigadors i Creadors Culturals de la Fundació BBVA al 2018. Ha realitzat residències artístiques a TAG a Montreal, QUT a Austràlia, Plathedro a Medellín, Medialab Prado a Madrid i Etopia a Saragossa. Recentment una de les seves peces ha estat incorporada a la .BEEP {collection;} d'art electrònic.

En los últimos años mi investigación artística se ha desarrollado entorno al impacto social de la tecnología, inteligencia artificial colectiva, relación humano-máquina y simulaciones sociales. A través de ello quiero analizar de qué manera la tecnología y la programación son generadores de gramáticas culturales, revelando nuevas relaciones de poder y violencia simbólica.

Mi objetivo es simular de manera tangible espacios sociales donde la tecnología no sea considerada ni utilizada únicamente como un medio para un fin concreto, sino que se establezca como el marco contenedor y generador de una construcción social e inteligencia colectiva. De esta forma, quiero plantear nuevas visiones críticas sobre la tecnología -y, en especial, de la inteligencia artificial- no fatalistas y menos euro-antropocéntricas.

L'**Institut Escola Rec Comtal** és el centre públic d'educació infantil, primària i secundària de la Trinitat Vella (Barcelona). Va ser posat en marxa durant el

curs 2020-2021 amb la voluntat de construir ponts entre el coneixement, el barri i la seva gent. Durant el curs actual, s'ha fusionat amb l'Escola Ramón Berenguer III. En aquest context de transformacions, el Rec Comtal participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA.

Marilia Samper EN RESIDÈNCIA a l'Institut Emperador Carles

Mediació: Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia

Amb les professores Cristina López i Teresa Lloveras

—

Marilia Samper (São Paulo, Brasil, 1974). Llicenciada en Direcció i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de Barcelona.

Alguns dels seus textos teatrals són *405* (accèssit Premio Miguel Romero Esteo i Premio Nacional Marqués de Bradomín 2001), *Menú del dia* (accèssit Premio Miguel Romero Esteo i Premio Nacional Marqués de Bradomín 2002), *Un verdadero cowboy* (Premi Ciutat de València 2006 i Premi Carlos Carvalho del VI Concurs Nacional de Dramatúrgia de Porto alegre, Brasil), *F3dra, pleasure and pain* (Sala Beckett, 2011) i *Udol* (Teatre Lliure/Festival Grec, 2012). També signa la direcció dels seus textos *L'Ombra al meu costat* (Teatre Nacional de Catalunya, 2012), *Dos Punkis i un Vespino* (Teatre Gaudí Barcelona, 2012), *Línies* (Teatre Lliure, 2014), *Petits Monstres* (La Villarroel, 2015) i *Kilòmetres* (Sala Planeta de Girona, 2016).

D'altra banda, ha dirigit *You're pretty and I'm drunk* d'Helena Tornero; *Treballs d'amor perduts* de W. Shakespeare, amb la Companyia Parking Shakespeare; *Suicides* de Llätzer Garcia; *Si existeix*, encara no ho he trobat de Nick Payne, i *Pulmons* de Duncan Macmillan, totes dues amb Sixto Paz Produccions i estrenades a la Sala Beckett.

Ha col·laborat amb la dramatúrgia i la posada en escena de la companyia de flamenc de Belén Maya, amb la que ha signat els espectacles *Ya! (Ensayos)* i *Romnia*.

És una de les autores seleccionades en l'edició 2013-2014 del projecte *Fabulamundi*, *Playwriting Europe*, i ha estat representada al Teatre Odeón de Bucarest (Romania) i al Stückemarkt de Heidelberg (Alemanya).

Durant la temporada 2016-2017 és autora resident de la Sala Beckett. Fruit d'aquesta residència estrena *L'Alegria* el 2018.

El seu darrer treball com a autora i directora és *El que no es diu*, estrenada el 2021 a la Sala Beckett.

Com a docent, treballa regularment a la Sala Beckett i al Col·legi del Teatre de Barcelona.

M'agradaria començar aquest projecte abordant les temàtiques que interessin els participants, les seves inquietuds i expectatives, la seva mirada sobre el món i la seva experiència; és a dir, aquells aspectes que generalment només conec

des de la perspectiva dels adults. Això ho faré mitjançant diferents llenguatges escènics i procediments de creació, per tal d'extreure els materials de joc i de discurs que han de ser els puntals de la dramatúrgia que elaboraré, privilegiant el seu propi univers. Tot plegat, amb l'objectiu de crear un espectacle que sigui el retrat de la generació que els ha tocat viure, de la seva adolescència, en un dels moments més crítics i ple d'incerteses de tot el que portem de segle.

Així doncs -resumint- m'interessa afrontar l'experiència com un camí de recerca amb el grup i els individus que l'integren, partint del seu univers personal, de la seva mirada pròpia, de la seva veu creativa i les seves capacitats expressives.

L'Institut Emperador Carles participa per primera vegada a EN RESIDÈNCIA. Està situat en el Districte de Sants, a la frontera amb Les Corts i l'Eixample, just al costat de l'estació de Sants. Va ser construït a finals dels anys 50 del segle XX, i va ser inaugurat definitivament l'any 1962 amb la denominació d'Ausiàs March fins l'any 1966, moment en què va rebre el nom d'Emperador Carles.

Octavi Serra EN RESIDÈNCIA a l'Institut Escola Antaviana

Mediació: B-Murals

Amb el professor Pau Batet i la professora Carme Salinas

—

Octavi Serra (Girona, 1990) és un artista resident a Barcelona que des de fa més de 10 anys desenvolupa la seva feina artística a cavall entre l'art urbà i la fotografia. Es centra

a capturar les ironies, els truïsmes i les frustracions de la vida moderna. Les il·lusions òptiques i els materials en desús es presenten als espais públics i després es fotografien com a part d'una atractiva sèrie filosòfica. El seu treball és un símbol dels nostres temps i una reacció a la insatisfacció del panorama social actual. Serra construeix instal·lacions conceptuals que se'n riuen de la cultura actual i qüestionen amb molta serietat l'estatus quo: cada imatge reflecteix un missatge sobre algun tipus de problema sociopolític. Es toquen temes tan diversos com la vigilància, l'avarícia, la corrupció, la destrucció mediambiental, l'egoisme, la tecnologia... Tant se val quin sigui el tema, la sensació de desil·lusió de Serra és evident. A una entrevista recent, adverteix: "Ens han venut un patró base per viure en aquest món, i si no fem un esforç per superar-lo o canviar-lo, és fàcil acabar semblant autòmats."

Ha estat publicat als principals medis de disseny i arts (MoMA, DesignBoom, Ignant...), així com exposat a Portugal, Mèxic, Noruega, Israel formant part d'esdeveniments com la Biennal de Venècia. Al llarg dels anys la seva feina ha estat reconeguda amb premis com diversos Laus, Contemporanis, DME Awards i KREAS.

Actualment lidera l'edició del diari "The Posttraumatic" una editorial autoeditada crítica amb els mitjans convencionals de comunicació, es ven de forma regular a Espanya, França, Alemanya, Austràlia i Mèxic.

Partir de la construcció-desconstrucció d'objectes i imatges, que s'agafaran com a peces que juguen amb la realitat quotidiana; convidant, a partir de processos creatius, a crear un nou llenguatge, propi, únic, que funcionarà com un mirall que retrata el més absurd, i a la vegada, el més autèntic.

Processos que s'aniran construint fent ús de diferents eines artístiques, estimulant aquesta mirada interrogant dirigida a espais d'interacció social compartits - l'aula, el pati, la plaça, la ciutat, o qualsevol altre lloc.

Quarta participació consecutiva de l'Antaviana (les Roquetes, Nou Barris) a EN RESIDÈNCIA, amb un grup d'alumnes de segon d'ESO. Nora Ancarola i Marga Ximénez (2018-2019), Sebastián García Ferro (2019-2020) i Eulàlia Garcia Valls van participar en les edicions anteriors.

L'Institut Escola Antaviana es caracteritza per un projecte educatiu que considera la inclusió i l'atenció de la diversitat com un dels objectius principals. El seu alumnat és una mostra molt àmplia de tot l'espectre social del barri i presenta un grau molt alt de diversitat pel que fa a necessitats educatives individuals i entorn socioeconòmic. Antaviana té, a més, una forta vinculació amb les famílies, el barri i els seus equipaments, com l'Ateneu de Nou Barris, que és referent per a tota la seva comunitat educativa.

Roger Serret i Ricou EN RESIDÈNCIA a l'Institut Teresa Pàmies

Mediació: Experimentem amb l'Art

Amb la professora Laia Comas i el professor Gerard Segura

Roger Serret i Ricou (20-07-1985 Barcelona).

"La sobresaturació i la sobreinformació a què estem exposades actualment és angoixant. Roger n'és conscient, i pren aquestes sensacions i les materialitza per mitjà de trobades col·lectives i autorreferencials on el glitch es transforma en escultura, la pintura abstracta es redibuixa a diferents mans a través de la performance, la imatge projectada s'escolta mitjançant una jam session, l'espai virtual és un sampler que va donant ritme a una coreografia on els píxels són éssers humans que es separen al seu ritme en una antiga fàbrica. Converteix l'error en una festa col·lectiva.", text de Ricardo Trigo a "Compartir error", Sala d'Art Jove 2017.

La mateixa metodologia erràtica i intuïtiva de desdibuixar disciplines, influeix en els seus estudis a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona creuats constantment amb l'activitat en el context de graffiti a nivell europeu. Aquesta mescla dona lloc a la seva praxis d'estructures-instal·lacions que es reapropien i resignifiquen qualsevol espai col·lectivament. La peça més significativa en aquesta línia és "Estructura Emocional Inestable" testejada en una trobada d'amigues i presentada mutada a les "Polivalents" (Hangar 2018).

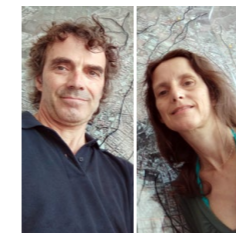
Aquests processos també s'han vist en les col·laboracions per "Physiology Of Taste" de Michael Swaney (Galeria Rafael Perez-Hernandez/A3Bandas 2015), "Demo" de

Pau Magrané (LaCapella/BCNProducció 2016) i l'assistència reincident en exposicions de Lucia C. Pino (Nivell 0 Arts Santa Mònica 2017, La Capella/BcnProducció 2021 i La Casa Encendida 2021). També ha mostrat la seva obra en exposicions col·lectives com "Gimmick" curada per Toni Hervàs (Sant Andreu Contemporani 2017) i en la instal·lació conjunta "Hay una red inmensa, un océano de posibilidades" amb Helena Vinent i Natalia Garcia (Homesession 2021). Paral·lelament en els últims tres anys ha treballat intensificant i rehabilitant locals convertits en llars.

Després de les residències de Cristina Clemente, LaCol, Fito Conesa i Míriam Cano, aquesta és la cinquena participació del Teresa Pàmies, amb alumnes de 4t d'ESO.

L'Institut Teresa Pàmies (fins el 2020, Institut Príncep de Girona) està situat al districte d'Horta-Guinardó, a l'encreuament amb Gràcia i l'Eixample. Va ser posat en marxa fa més de quaranta anys, però no va ser fins el curs 2019-2020 que va prendre el nom de l'escriptora, periodista i activista política Teresa Pàmies (Balaguer, 1919-Granada, 2012).

Sitesize EN RESIDÈNCIA a l'Institut Poeta Maragall

Mediació: Museu Nacional d'Art de Catalunya i A Bao A Qu

Amb les professores Pilar Domènech i Mariona Sanchez

SITESIZE (Elvira Pujol Masip i Joan Vila Puig). Col·lectiu dedicat a la creació i recerca sobre la metròpolis contemporània. Des del 2002 desenvolupa projectes artístics i investiga sobre formes de producció cultural autònomes i aprenentatge comunitari.

Amb una llarga trajectòria en destaquen els següents treballs: *TERRApolis* (2020-21) trilogia audiovisual sobre el lloc de L'Hospitalet de Llobregat que pren cos en el recorregut per la vida física, espiritual, humana i no humana d'aquest territori. *Serps d'aigua. Les rieres ocultes de Barcelona* (2019-20) un projecte de semiòtica urbana sota l'efecte de les vies d'aigua, produït amb el suport de La Capella. Laboratori d'Aprenentatge Comunitari (2017-18) en col·laboració amb La Virreina Centre de la Imatge. *Agència de Turisme Popular* (2016-20) o la construcció d'un relat alternatiu del turisme a Barcelona. *Aprendizaje autónomo* (2014-15), una recerca sobre les formes de creació i de reapropiació de la vida que remetien a la cultura i la pedagogia llibertàries. La recerca ha obtingut una residència d'investigació al MNCARS. L'exposició itinerant *¡Cataluña termina aquí! ¡Aquí empieza Murcia!* (2011-14) sobre espais urbans i aprenentatge popular. *MAD#sub anotaciones desde el sub-suburbio de Madrid* (2010-11), un assaig visual de la perifèria del sud de Madrid. *Valparaíso Aula Permanente* (2010) creació d'una comunitat d'aprenentatge sobre la ciutat de Valparaíso (Xile). *AMPIN Habitar la palabra* (2010) a Valparaíso intervenciones produït per SEACEX (Xile). *Narracions Metropolitanas/ Aula Permanent dins l'exposició La comunitat inconfessable* (2009) per al pavelló català de la 59 Biennial d'Art Contemporani de

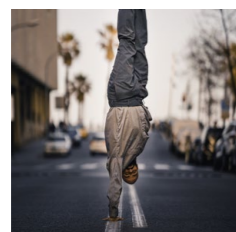
Venècia. El projecte *SIT Manresa, Servei d'Interpretació Territorial* (2005-08) una auditoria pública sobre la transformació de la ciutat i *SIT Umeå Territorial Interpretation Service* (2012) a Umeå University (Suècia).

La proposta parteix al voltant del fet urbà i de la nostra relació amb Barcelona. Explorarem eines i formes creatives per interpretar la ciutat des d'un posicionament actiu en un context extremadament dinàmic. També investigarem les múltiples capes de transformació i la superposició d'usos de la seva geografia. La col·laboració conjunta amb el Museu Nacional d'Art de Catalunya proporcionarà recursos, materials de la col·lecció i continguts específics que situaran la recerca.

Un dels punts de partida serà l'exposició dedicada a la figura de Gaudí al Museu Nacional, amb la intenció de re-visitat el vincle de la seva arquitectura amb la ciutat a través de la mirada dels joves sobre l'obra, el seu context històric i els llocs. El procés creatiu arrencarà obrint espais dialèctics que ens permetin entendre el llegat gaudinià i les noves lectures associades al fenomen contemporani urbà.

Aquesta és la sisena participació del **Poeta Maragall** (l'Eixample) a EN RESIDÈNCIA. Anteriorment hi han desenvolupat processos de creació Xavier Bobés, L'Automàtica, Josep Pedrals, Antoni Abad i Raquel Friera i Xavier Bassas. En aquesta dotzena edició, hi tornen a participar amb un grup d'estudiants de quart d'ESO. L'Institut Poeta Maragall (Antiga Esquerra de l'Eixample) va ser el primer institut mixt de Barcelona. Creat el 1932, durant la II República, a partir del preexistent institut femení Infanta Maria Cristina, també acollí el primer batxillerat nocturn de la ciutat (1955). L'actual edifici és de 1967. En el context del batxillerat artístic, el Poeta Maragall inclou les arts visuals, la imatge i el disseny, les arts escèniques, la música i la dansa.

Adrian Vega EN RESIDÈNCIA a l'Institut Maria Espinalt

Mediació: Mercat de les Flors - Graner
Amb la professora Marta Gimbert

—
Adrián Vega és coreògraf graduat i professor convidat a l'Institut de Teatre de Barcelona.

El seu interès coreogràfic resideix en la hibridació i l'especulació dels llenguatges del moviment. En aquest espai és on se sent més còmode per generar patrons d'improvisació i composició instantània que ha recopilat del Hip Hop, la dansa contemporània i el flamenc.

El seu treball se centra en la relació que tenim amb el sòl, la inversió del cos, la bellesa dels efectes visuals i l'exploració del so.

¿Qué es coreografía? ¿Qué es danza? ¿Estoy bailando? ¿Por qué bailo? ¿Cuándo comencé a bailar así? Estas son preguntas que siempre me acompañan a la hora de

adentrarme en una obra. Cada vez más y más la motivación intrínseca por bailar es lo que me guía en el momento de componer y a partir de ahí mis deseos aparecen en escena.

¿Cuáles son sus referentes? ¿Bailan? ¿Qué piensan de la danza? ¿Qué idea tienen de coreografía? ¿Cómo será este proceso? ¿Cómo puedo hacer que sus inquietudes aparezcan en escena?

Me gustaría empezar este proceso conociéndonos, tomando confianza y aprendiendo de forma colectiva. Priorizar el proceso al resultado, ya que el proceso inevitablemente dará un resultado.

En esta composición quiero trabajar la danza en relación al espacio, al juego y a las relaciones individuales y colectivas, para poder llegar a las inquietudes de cada uno de ellos.

Manifiesto:

La danza individual

La danza colectiva

La danza social

La danza urbana

La danza contemporánea

La danza lúdica

La no danza

La danza de los pies

La danza de las manos

La danza de la rodilla

La danza de los codos

La danza en la pintura

La danza en la geometría

La danza en la geografía

La danza en la coreografía

La danza en el móvil

La danza en casa

La danza en la literatura

La danza en el proceso

La danza en el escenario

La danza #enresidencia

L'Institut Maria Espinalt (el Poblenou, Sant Martí) participa per cinquena vegada consecutiva a EN RESIDÈNCIA. Anteriorment hi han desenvolupat processos de creació Makea Tu Vida, Joan Colomo, Anna Dot i Marc Villanueva. Enguany hi participen amb alumnes de primer d'ESO.

L'Institut Maria Espinalt és un centre de secundària de nova creació, que inicià la seva trajectòria el curs 2016-2017. La voluntat de l'equip promotor és crear un centre on l'alumnat sigui el centre de l'activitat educativa, una activitat caracteritzada per un canvi dels rols tradicionals de la seva comunitat.

Marc Vives EN RESIDÈNCIA a l'Institut Moisès Broggi

Mediació: MACBA. Museu d'Art Contemporani de Barcelona
Amb la professora Gené Gordó

—
Marc Vives Muñoz (Barcelona, 1978) és artista, investigador, docent i productor. Bàsicament canta i neda, últimament a la Costa Brava on pretén trobar pistes de perquè fa el que fa. Es mou entre les arts visuals i les arts en viu. Escomet aquest treball des de diferents estratègies d'aprenentatge de manera individual i col·lectiva juntament Laia Estruch, Juan López, Martín Vitaliti, el grup de recerca Si Centro-Centro fuera FueraFuera, en contextos educatius com Eina o Massana, i a través del projecte de gestió cultural comunitari GRAF.cat.

Desenvolupa un format de performance experimental que inclou projectes com *Cantar l'aigua* (GREC, La Caldera 2020), *SSSSS* (Becas Multiverso 2019), *La Fiesta* (Antic Teatre a Barcelona 2019 i CCMEEX a Mèxic 2020); *Vengo cada día por si acaso* (etHALL, Barcelona, 2018), *Es que ahora no puedo* (etHALL, Barcelona, 2018), *Barcelona atracción* (Mercat de les Flors, Barcelona, 2016), *The Wilson Exercises* (Rogaland Kunstsenter, Redcat, Fundació Miró, 2016).

PUNTO DE PARTIDA

Partimos de unas instalaciones como las de la escuela, con aulas, auditorios, talleres, pasillos, patios, etc. Unos espacios que ya están diseñados y que condicionan el uso de unas personas que no han tomado parte en su ideación. Alumnas sobre todo pero también profesoras y madres hacen usufructo del espacio de alguna manera distinta a lo pensado. Es incluso probable que acaben modificando la definición y la práctica de los mismos.

La escuela es una pero estamos rodeadas de otras instituciones con sus protocolos: espacios de gobierno, universidades, museos y, por qué no, la familia o la calle. Para ellas la adolescente es un cuerpo inadecuado, y encarna todo aquello que no encaja, lo liminal.

El día a día puede estar inundado de dureza y hastío, y los rituales de la antigüedad para escapar del espacio-tiempo solo quedan reemplazados por plataformas de consumo que median nuestro deseo como netflix o tiktok.

PROPUESTA

Conquistar, apropiarse, intervenir una institución como la escuela. Instalar una vibración en la escuela. Puede ser desde una cuña en una grieta, una canción que se entone a la hora del patio, una campana que suene cada luna llena, o un ritual que se celebre en una periodicidad incontrolable.

Aquello que dejemos en el espacio tiene que poder ser invocable y debe poder aparecer a placer cuando se le llame, que nos permita escaparnos a ese otro mundo. Un rumor que se despierte para redefinir los límites físicos, simbólicos o incluso energéticos de la institución. Para ello podemos tratar de captar presencias previas, hacer de médiums de lo que hay o hubo para redibujar un nuevo espacio fluídico. Hacer hablar al espacio. "Call and response".

03 Les mediacions

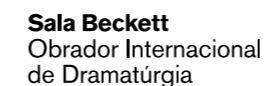
EN RESIDÈNCIA es basa en la participació significativa dels equips de mediació, experts en el desenvolupament de processos de creació en context educatiu formal. Acompanyant els creadors, els docents i, també, els adolescents, al llarg de tot el procés, els equips de mediació d'EN RESIDÈNCIA conformen un univers singular, que inclou entitats específicament orientades a les interseccions entre educació i cultura, equips educatius de museus i d'equipaments culturals, de fàbriques de creació i d'espais independents.

A Bao A Qu és una associació cultural sense ànim de lucre dedicada a la ideació i el desenvolupament de projectes que vinculen creació artística i educació. Fundada el 2004, introdueix la creació en escoles i instituts de la mà de cineastes, artistes i altres creadors. Entre els seus projectes destaquen "Cinema en curs" o "Moving Cinema", així com col·laboracions amb museus i equipaments culturals de referència. El 2015 va rebre el Premi Ciutat de Barcelona d'Arts Visuals. Va participar en la ideació d'EN RESIDÈNCIA i, com a equip de mediació, en totes les seves edicions. L'any 2019 va comissariar l'exposició "Aquí hem trobat un espai per pensar. 10 anys Creadors EN RESIDÈNCIA als instituts de Barcelona" (Centre d'Art de Barcelona-Fabra i Coats).

El Mercat de les Flors i el **Graner** són dues estructures públiques dedicades a la creació de dansa i els llenguatges del cos i el moviment que es complementen en els seus programes i serveis a la creació, producció, difusió i recerca de la dansa. El Mercat de les Flors és centre referent de difusió i producció de dansa nacional i internacional, gestor del Graner en el marc del Programa Fàbriques de Creació. El Mercat de les Flors i el Graner participen a EN RESIDÈNCIA des de la seva quarta edició (2012-2013).

La **Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia** és un espai de creació i experimentació teatral dedicat a la promoció de la dramatúrgia contemporània. Forma part del programa Fàbriques de Creació. A la Sala Beckett i a l'Obrador s'hi duen a terme programes de formació i experimentació, producció d'espectacles, cursos, tallers o trobades de caràcter internacional, entre altres activitats. Participa a EN RESIDÈNCIA des de la quarta edició (2012-2013).

Fundació Joan Miró
✱ Barcelona

La **Fundació Joan Miró de Barcelona** (1975) és un espai de coneixement i difusió de l'obra de Joan Miró i de la creació actual. Es vincula a EN RESiDÈNCiA des de la seva condició de laboratori d'investigació i experimentació orientat a la producció i el suport a la creació emergent local i internacional. Participa en EN RESiDÈNCiA des de la cinquena edició (2013-2014).

MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA

El **Museu Nacional d'Art de Catalunya**, com a ens públic, potencia el seu ús social i educatiu per ser un espai de coneixement i debat al servei del públic. El museu té la voluntat de mostrar l'expressió artística catalana sense límits cronològics i, alhora, generar nou coneixement fruit de la recerca i el treball amb altres institucions. Participa a EN RESiDÈNCiA des de la cinquena edició (2013-2014).

L'AFLUENT

L'Afluent és una cooperativa dedicada a la gestió cultural, especialment en l'àmbit del comissariat i la producció tècnica i artística d'esdeveniments musicals, així com a la gestió integral d'espais amb programació cultural. Actualment, s'encarrega de la gestió integral i programació de la Sala Vol del Poblenou, de la programació del BAM i de la mediació dels programes d'experimentació i recerca musical i sonora d'EN RESiDÈNCiA, on participa des de la setena edició (2015-2016).

ANTIC TEATRE
ESPAI DE CREACIÓ

Antic Teatre - Espai de Creació és un centre cultural i social independent ubicat en un edifici construït el 1650, situat en ple centre de Barcelona. L'Antic Teatre és un dels referents actuals de l'escena independent de les arts en viu. La seva missió és fomentar i donar suport al desenvolupament de nous llenguatges escènics multidisciplinaris. També defensa l'arrelament a la comunitat i el paper fonamental i vertebrador del territori en la seva definició com a centre cultural i social.

S'incorporà a EN RESiDÈNCiA en la novena edició del programa (2017-2018).

LA CENTRAL
DEL CIRC

La Central del Circ és un espai de creació de circ gestionat per l'Associació de Professionals de Circ de Catalunya (APCC), que posa a disposició dels artistes professionals de circ els recursos necessaris per a l'entrenament, l'assaig i la formació continuada. Els acompanya en els àmbits de la creació, la gestió, la producció i la difusió, afavorint el desenvolupament del circ al nostre territori. Forma part de la xarxa de Fàbriques de Creació de Barcelona.

S'incorporà a EN RESiDÈNCiA en la novena edició (2017-2018).

MAC
BA
MUSEU
D'ART CONTEMPORANI
DE BARCELONA

El **MACBA** és una institució que treballa des de l'art per activar projectes de recerca i impulsar l'educació com a pràctica estètica. El seu treball educatiu arrela en una crítica al model d'educació disciplinària i s'endinsa en les possibilitats de la pedagogia com a pràctica d'alliberació. Des del museu s'aprofundeix en l'aprenentatge col·lectiu per cultivar el pensament crític.

El MACBA col·labora amb EN RESiDÈNCiA des de la tercera edició (2011-2012) i participa com a equip de mediació des de la novena (2017-2018).

Museu del Disseny
de Barcelona

El **Museu del Disseny de Barcelona** és el museu de les arts de l'objecte i del disseny, producte de la integració de les col·leccions del Museu de les Arts Decoratives, el Museu de Ceràmica, el Museu Tèxtil i d'Indumentària i el Gabinet de les Arts Gràfiques de la ciutat. És a dir, el denominador comú de totes col·leccions i entre l'ahir i l'avui és l'objecte i tot el que significa o ha significat i ha aportat: des de la seva concepció, creació i producció fins al seu ús segons el temps i la societat, tant en l'etapa artesana i preindustrial com en la industrial o la digital.

El Museu del Disseny de Barcelona participa a EN RESiDÈNCiA des de la novena edició (2017-2018).

ESPAI D'EDUCACIÓ ARTÍSTICA
I CREACIÓ CONTEMPORÀNIA

Experimentem amb l'ART treballa a partir de l'art contemporani i els processos creatius entesos com a acció educativa, per fomentar la capacitat crítica, qüestionar la realitat i transformar creativament el nostre entorn. Des de 1993, l'activitat principal de l'entitat és el disseny i realització de projectes artisticoeducatius diversos, així com la gestió de l'Espai EART, un espai plurifuncional que obre nous camins en la recerca i l'experimentació de diversos vessants del món de l'art i l'educació.

S'incorporà a EN RESiDÈNCiA en la desena edició (2018-2019).

La Poderosa és una associació cultural sense ànim de lucre fundada el 2003 per a la creació, el desenvolupament i la recerca de projectes vinculats a les arts escèniques que tenen com a subjecte el cos i la seva *performativitat*. Des de la seva recent ubicació a Fabra i Coats - Centre d'art i Fàbrica de Creació segueix promovent la residència artística i l'exhibició especialitzada en nous llenguatges i coreografia expandida.

S'incorporà a EN RESiDÈNCiA en la desena edició (2018-2019).

El **Teatre Lliure** de Barcelona (1976) és un dels referents de l'escena catalana actual. Des del seu Servei Educatiu s'aposta per apropar les arts escèniques mitjançant el compromís amb la creació contemporània, que serveix al deure de fomentar en els joves l'esperit crític, convidant-los a reflexionar sobre la societat en què vivim. El Lliure vincula la seva participació a EN RESiDÈNCiA a dos dels seus programes transversals, el programa educatiu i el programa de residències artístiques.

S'incorporà a EN RESiDÈNCiA en la desena edició (2018-2019).

EL BORN
CENTRE DE CULTURA
I MEMÒRIA

El Born Centre de Cultura i Memòria es posa al servei de la ciutat amb la voluntat d'incentivar i de promoure la reflexió sobre la memòria local, nacional i la memòria dels esdeveniments que afecten les comunitats humanes d'arreu del món. Des del 2013, El Born CCM manté el compromís de donar respostes a una societat en procés de canvi, a partir d'un programa extens d'activitats que considera els visitants agents actius de producció cultural, és a dir, emissors i receptors alhora, de mirades i interpretacions. El Born CCM articula la seva participació a EN RESiDÈNCiA des de l'eix Born-Lab, juntament amb els programes de treball amb la comunitat i els projectes museu-escola.

S'incorporà a EN RESiDÈNCiA en la seva onzena edició (2019-2020).

/////
TRANS
DUCTO
RES//
//////

Transductores és una plataforma interdisciplinària que realitza projectes d'investigació i mediació a partir de tres eixos: les pedagogies col·lectives, les pràctiques artístiques col·laboratives i les maneres d'intervenció en l'esfera pública. Elabora projectes de disseny col·laboratiu, de mediació i recerca col·lectiva en cooperació amb xarxes d'àmbit local.

S'incorporà a EN RESiDÈNCiA en l'onzena edició (2019-2020).

B-MURALS

B-MURALS és un centre d'art; un espai de reflexió, creació i promoció especialitzat en Art Urbà. Un lloc on es generen idees, projectes i activitats amb l'objectiu de fomentar i impulsar aquesta expressió artística a les ciutats. També funciona com a espai expositiu, galeria, espai de residències, i plataforma de exhibició i programació. A més a més, aposta per una línia de transformació social, treballant la implementació de projectes que més allà que concretar-se en murals o intervencions artístiques, creant espais per el diàleg de l'art i la ciutadania, a l'espai públic. B-Murals, té una forta vocació de connexió i interacció amb el territori al mateix temps que un esprit universal i d'abast internacional.

B-M està situat en la Nau Bostik, un complex industrial reconvertit en espai cultural comunitari. Està impulsat per Difusor, entitat que treballa des de fa més d'una dècada en la promoció de l'acció artística en l'entorn urbà.

S'ha incorporat a EN RESiDÈNCiA en la tretzena edició (2021-2022).

HIR
OSH
IMA

Hiroshima és un projecte independent dedicat a la promoció, difusió i producció de les noves tendències artístiques en dansa i teatre contemporanis. Des del seu inici el 2015, no ha deixat de presentar a la ciutat de Barcelona a artistes amb propostes innovadores i de qualitat, projectes que assumeixen grans riscos experimentant amb els diversos llenguatges escènics, però que busquen sempre comunicar amb un públic general i heterogeni. Hiroshima ha prestat una especial atenció a la relació amb el públic per mitjà del desenvolupament de diversos projectes pedagògics i divulgatius que pretenen apropar la dansa contemporània i la metodologia de treball dels nous creadors a tot tipus d'espectador. Durant gairebé set anys ocupà els baixos de l'edifici del carrer Vila i Vilà 65, rehabilitant-los i transformant-los en un espai escènic amb les característiques necessàries per poder presentar aquest tipus de treballs artístics. Aquesta localització li permeté oferir innumbrables residències tècniques i artístiques i produir i co-produir a noves generacions de coreògrafs. El 2015 guanyà el premi al Projecte Més Innovador de Time Out Barcelona, i va ser nominat al XVIII Premio de la Crítica de les Arts Escèniques a Barcelona. El 2016 guanyà el IX Premi Tendències com a Industria Cultural Emergent.

S'ha incorporat a EN RESiDÈNCiA en la tretzena edició (2021-2022).

L'ÈQUIP DE LA 13A EDICIÓ D'EN RESIDÈNCIA

CREADORES I CREADORS

Matilde Amigo

Lina Bautista

Cristina Celada

Raquel Cors i Carlota Grau

Cos Col·lectiu

Patricia Dauder

Natalia Domínguez

David Espinosa

David Franch

Sonia Gómez

Emilia Gutiérrez Epstein

Inula [Mcarmen G. Mahedero]

Gerda Kochanska

Jordi Lafon

Núria Lloansi i Pierre Peres

Martí Madaula

Violeta Mayoral

Ileana Ortega

Tanit Plana

Mónica Rikić

Marilia Samper

Octavi Serra

Roger Serret i Ricou

Sitesize

Adrian Vega

Marc Vives

DOCENTS I INSTITUTS

Jordi Sanchez
(Institut Barri Besòs)

Carlos López
(Institut Bernat Metge)

Sandra Gimeno i Alicia García
(Institut Caterina Albert)

Mercè Gaja i Maria Villar
(Institut Doctor Puigvert)

Cristina López i Teresa Lloveras
(Institut Emperador Carles)

Pau Batet i Carme Salinas
(Institut Escola Antaviana)

Alejandro Garrido i Marta Arteaga
(Institut Escola Eixample)

Anna Bueno i Rosa Luque
(Institut Escola Rec Comtal)

Carlos Junquera i Ariadna Gálvez
(Institut Escola Trinitat Nova)

Cristina Bielsa i Gemma Arcas
(Institut Escola Turó de Roquetes)

Esther Villanueva
(Institut Infanta Isabel d'Aragó)

Elisenda Vila i Carme Clavero
(Institut Jaume Balmes)

Estela Alonso i Anna M. Mallol
(Institut Joan Fuster)

Joaquim Cubarsí
(Institut Josep Comas i Solà)

Xavier Calvo i Xavier Miralles
(Institut L'Alzina)

Marta Gimbert
(Institut Maria Espinalt)

Eva Navas i Beatriz Viol
(Institut Martí Pous)

Gené Gordó
(Institut Moisès Broggi)

Blanca Navas i Vicent Santamaria
(Institut Montjuïc)

Sara Elias i Iolanda Mallorques
(Institut Narcís Monturiol)

Pilar Domènech i Mariona Sanchez
(Institut Poeta Maragall)

Cristóbal Carrasco i Mònica Sandoval
(Institut Salvador Espriu)

Laia Comas i Gerard Segura
(Institut Teresa Pàmies)

Clara Bernadas i Laura Murillo
(Institut Vall d'Hebron)

Lara Delgado i Jose Angel Prieto
(Institut Vapor del Fil)

Antonia Garcia Corbalán
(Institut Verdagué)

EQUIPS DE MEDIACIÓ

A Bao A Qu
(Núria Aidelman, Laia Colell i Agnès Sebastià)

Antic Teatre
(Elisabeth Ruiz i Semolina Tomic)

B-Murals

(Anna Manaia i Xavier Ballaz)

Born Centre de Cultura i Memòria
(Marifé Calderón)

Experimentem amb l'ART
(Joan Ivern i Dolors Juárez)

Fundació Joan Miró de Barcelona
(Mercè Jarque i Noemí Tomàs)

Hiroshima
(Gastón Core i Pau Masaló)

La Central del Circ
(Marissa Paituvi)

La Poderosa
(Beatriz Fernández i Mònica Muntaner)

L'Afluent
(Marc Balfagón i Miquel Cabal)

MACBA
(Isaac Sanjuan)

Mercat de les Flors - Graner
(Sonia Fernández i Ariadna Miquel)

Museu del Disseny
(Carmina Borbonet)

Museu Nacional d'Art de Catalunya
(Sandra Figueras)

Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia
(Victor Muñoz)

Teatre Lliure
(Alicia Gorina i Violeta Sugranyes)

Transductores
(Javier Rodrigo)

COMUNICACIÓ I DESENVOLUPAMENT WEB

Francesc Álvarez, Rosa Foix i Maria Jesús López
(Institut de Cultura de Barcelona).

Iuris.doc

Omitsis

DISSENY GRÀFIC

La Japonesa

DIRECCIÓ

Carles Giner,
Institut de Cultura de Barcelona

Anna Pantinat i Elisa Bernal,
Consorti d'Educació de Barcelona

Un programa de:

Amb la mediació de:

enresidencia.org

#ENRESIDÈNCIA

Octubre 2021